

2019

Iværksætterselskaber

Figur 1- <https://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/den-danske-krone-er-under-angreb/5426342>

Lena Reinholdt

Cand.merc.aud-studiet, Aalborg universitet

01-06-2019

Titelblad

Aalborg universitet

Juni 2019

Forfatter

Lena Reinholdt

10. semester, Revision

Vejleder

Jesper Seehausen

Speciale

142.769 anslag

Svarende til 59,5 normalsider

X

Lena Reinholdt

Indhold

Titelblad.....	1
1. Abstract	3
2. Indledning.....	5
2.1 Problemstilling.....	7
2.2 Problemformulering.....	8
2.3 Emne, afgrænsning og metode	8
3. Redegørelse af iværksætterselskaber, lovforslag L 190 og Erhvervsstyrelsens analyse	10
3.1 Generelt om iværksætterselskaber	10
3.2 Lovforslag L 190 - Afskaffelse af iværksætterselskaber	15
3.3 Erhvervsstyrelsens analyse	19
3.4 Den tidligere lovgivning for iværksætterselskaber	34
4. Analyse af Erhvervsstyrelsens analyse	36
5. Diskussion af lovgivningen.....	59
6. Konklusion	67
7. Litteraturliste	72
8. Bilag – Høringssvar.....	73

1. Abstract

Entrepreneurial businesses – the so-called *Iværksætterselskaber* – have, since 2014, made up a significant part of Danish society and have had both a positive and negative influence on the Danish economy. As a result, the Danish government tabled a bill in February 2019 proposing that this type of corporation be abolished. This extended essay aims to describe the characteristics of entrepreneurial businesses and the related bill. In addition, this extended essay will examine what changes could have been made to Danish legislation such that abolishing this type of corporation would not have been necessary.

Prior to the formulation of the bill, an analysis was made by the Danish Business Authority aimed at evaluating whether this type of corporation was working as intended. Although the Danish Business Authority concluded that entrepreneurial businesses were indeed working as intended, the Danish government nevertheless reached an agreement with the Danish People's Party to abolish such businesses. The analysis also describes several examples of the negative consequences of having this specific type of corporation, some of which the government put forward in their argumentation for abolishing such entrepreneurial businesses.

The extended essay will make use of the method of law, in which both dogmatic law and political law are used to describe current relevant Danish legislation and what potential changes could be made. The extended essay will exclude aspects related to tax law. Danish law will be used as primary source material, although parts of it may actually be outdated at the time at which this extended essay is submitted.

Furthermore, the extended essay will include descriptions of the analysis made by the Danish Business Authority and the proposed bill. The extended essay will also include a comparison of earlier Danish legislation and current legislation after the bill was passed. The most important points made in the analysis by the Danish Business Authority will be explained and analysed. The analysis of this extended essay will compare the aforementioned points to the actual bill. In addition, the analysis will also take into account the concerns raised in public responses at the time that the bill was proposed. The public responses include replies from FSR-Danish accountants, Troels Michael Lilja and joint

professors of law from several Danish universities. The responses will be used to gain insight into what possible changes in the law could have been made and what other opportunities could have been explored in order to preserve the existence of entrepreneurial businesses before the decision to abolish this type of corporation was made.

From the analysis and subsequent discussion, it is concluded that there were possible solutions other than the one the government chose. Furthermore, the analysis made by the Danish Business Authority is found lacking, yet is still useful for gaining an insight into the type of corporation and how such businesses fared between 2014 and 2017. The government did not have to abolish the corporation type; instead, it could have made changes to Danish law and thereby prevented the misuse and fraud committed by such businesses.

The analysis by the Danish Business Authority describes how entrepreneurial businesses have relatively high levels of unpaid taxes and duties, which was a significant influence on the government's decision. In this regard, it is concluded that more extensive monitoring could prevent high levels of unpaid taxes and duties by putting up collateral. The government should have requested further studies and made use of experiences from other countries which have successfully implemented such entrepreneurial businesses. More specifically, an examination should have been made as to whether the capital requirement has an impact on the survival rate of both entrepreneurial businesses and private limited companies. Lastly, it should be noted that the legal costs of forced dissolutions will represent a significant expense to the Danish state, in addition to which the effect of financial counselling on entrepreneurial businesses should be examined.

2. Indledning

I 2017 fremlagde Marie Louise Sjølie en artikel på dr.dk, hvor hun beskriver, at iværksætterselskaber skylder SKAT en halv milliard¹. Her beskriver hun yderligere, hvordan P1 Orientering har fået aktindsigt i en sag fra SKAT, hvor det beskrives, at iværksætterselskaberne har skatte- og afgiftsrestancer på 562 millioner kroner. Dette gjorde, at flere fremstående personer kommenterede på det, blandt andet har direktør og skatterådgiver i TimeTax, Thorbjørn Helmo Madsen udtalt:

”Det er utroligt, at de her små selskaber i løbet af meget kort tid kan oparbejde en gæld på over en halv milliard kroner.”².

Ydermere har Tom Vile Jensen, der er direktør i FSR – danske revisor, udtalt, at det høje tal, burde have alarmeret politikerne på Christiansborg, om at der skulle foretages ændringer i forhold til iværksætterselskaberne. Artiklen beskriver yderligere, at der allerede ved lovforslagets fremsættelse i 2013, blev gjort opmærksom på, at iværksætterselskaberne kunne skabe problemer, hvis politikerne vedtog loven. Dansk Told- og Skatteforbund gjorde i et høringssvar opmærksom på, at det kunne blive, hvad de ville beskrive, som et rent ”tag-selv-bord” for momsunddragelse³. Flere brancheorganisationer gjorde yderligere opmærksom på, at det med tiden kunne få samfundsmæssige konsekvenser, men den 16. maj 2013 blev lovforslaget enstemmigt vedtaget, og derved blev det muligt at oprette et selskab med begrænset hæftelse for bare én krone fra den 1. januar 2014⁴.

Yderligere resulterede artiklen i et beslutningsforslag fremlagt den 29. maj 2018 af Dansk Folkeparti (DF), hvor det blev pålagt regeringen at udfase iværksætterselskaber i det pågældende kalenderår⁵. Her beskrives det, hvordan det ønskes at få udfaset iværksætterselskaberne, da det menes, at iværksætterselskaberne er blevet for nemme at oprette, og at skatte- og afgiftsrestancen for disse selskaber er for høj, og der er for stor en risiko for bedrag. Det lykkedes dog ikke at få udfaset iværksætterselskaber på daværende tidspunkt,

---

¹ Sjølie, Marie Louise: En-krones-selskaber skylder Skat en halv milliard, www.dr.dk, 2017

² Sjølie, 2017

³ Sjølie, 2017

⁴ Sjølie, 2017

⁵ Folketinget: Beslutningsforslag nr. B 24, 2018

men i oktober 2018 udkom regeringens lovprogram, hvor det kunne læses, at der ville blive fremsat følgende lovforslag;

”Ændring af selskabsloven og CVR-loven (Afskaffelse af iværksætterselskaber, nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital og indførelse af krav om en kontaktbar adresse for enkeltmandsvirksomheder m.v.) (Feb. I)

Det foreslås med lovforslaget, at muligheden for at stifte nye iværksætterselskaber afskaffes, og at minimumskravet til anpartsselskabers selskabskapital sænkes. Derudover indføres der en overgangsperiode på 2 år for nuværende iværksætterselskaber, hvor de skal opbygge en minimumskapital svarende til minimumskapitalen for anpartsselskaber. Desuden indføres der krav om en kontaktbar adresse for enkeltmandsvirksomheder, og der indføres mulighed for at slette enkeltmandsvirksomheder uden kontaktbar adresse.”⁶

Her gør regeringen opmærksom på, at de ønsker at ændre lovgivningen for iværksætterselskaber i fremtiden, senest i februar 2019, og i den forbindelse også nedsætte minimumskravet af selskabskapitalen for almindelige anpartsselskaber, og med dette menes der anpartsselskaber, der ikke er iværksætterselskaber. Det ønskes at indføre en overgangsperiode på 2 år, hvor iværksætterselskaber kan blive udfaset, hvor der vil komme en pligt for de nuværende iværksætterselskaber om at forhøje deres kapital, for på den måde at blive omregistreret til et anpartsselskab. Senere kom det frem, at lovforslaget bygger på en analyse foretaget af Erhvervsstyrelsen vedrørende iværksætterselskaber. Efterfølgende blev endnu et beslutningsforslag fremlagt den 1. november 2018 af DF, hvilket i bund og grund var unødvendigt, men det medførte, at regeringen indgik en aftale med DF, om at afskaffe iværksætterselskaberne og nedsætte kapitalkravet for anpartsselskaber. Normal procedure er, at et lovforslag bliver sendt til høring flere måneder førend det bliver behandlet, så derfor var der tvivl om regeringen ville nå at fremsætte lovforslaget inden februar 2019. Men den 28. februar 2019 blev der udsendt et høringsnotat, samt

---

⁶ Regeringen: Lovgivning- folketingsåret 2018/2019, s. 18.

fremSAT et lovforslag om afskaffelse af iværksætterselskab⁷, som bygger på Erhvervsstyrelsens analyse, der blev udarbejdet i september 2018.

Grunden til, at dette emne er valgt, er det nutidige aspekt, men yderligere også på grund af en personlig interesse. Iværksættere er vigtige for det danske samfund, især for at opnå en konkurrencemæssig fordel i forhold til andre lande. Derudover vil regeringens lovforslag få betydning for mange mennesker, der benytter sig af iværksætterselskaber. Den personlige interesse bunder i, at det er fascinerende, hvordan et lille selskab med bare en medarbejder, kan vokse sig større, og ansætte flere medarbejdere, skabe en stor omsætning og få etableret et brand, som måske endda sætter virksomheden på verdenskortet. Yderligere ses det, at flere iværksætterselskaber ikke fik den rette rådgivning, hvilket er et personlig håb, at kunne gøre noget ved dette i fremtiden. Dog vil det ikke kunne ske for selve iværksætterselskaberne, da disse selskaber er blevet afskaffet medio april 2019. Men for de personer, der ønsker at være selvstændige, vil det stadig kunne opnås og her vil der kunne ydes den rette rådgivning så, at færre selskaber og virksomheder ender med at blive tvangsopløst eller erklæret konkurs.

2.1 Problemstilling

Iværksætterselskaber har længe skabt splid i erhvervslivet på grund af den høje skatte- og afgiftsrestance og tvivlen om hvor mange af disse selskaber, der blev benyttet til misbrug og svindel. Men da regeringen indgik en aftale med DF, blev det fremlagt, at iværksætterselskaberne skal afskaffes hurtigst muligt. Dette er en af problemstillingerne ved, at aftalen er indgået førend høringsvarene til lovforslaget, er blevet indsendt. Hvilket beskrives i et svar fra erhvervsministeren, hvor grunden til dette beskrives og tillægges, at der er indgået en aftale med DF, og derfor vil høringsvarene ikke blive taget i betragtning i forhold til lovforslaget. Yderligere er denne beslutning foretaget uden at undersøge konsekvenserne for, hvad der vil ske fremadrettet, når iværksætterselskaberne ikke er en mulighed længere, samt hvilket problemer der vil opstå med tiden og hvad det vil gøre for andre virksomhedsformer. Dette burde der være redegjort for, inden en sådan beslutning er foretaget. Derudover er det ikke undersøgt, om der var andre muligheder end blot at afskaffe iværksætterselskaber, hvilket har resulteret i nedenstående problemformulering.

---

⁷ Folketinget: Lovforslag L 190, 2019, s. 1

2.2 Problemformulering

Hvad kunne der have været ændret for, at iværksætterselskaberne ikke var blevet udfaset?

2.3 Emne, afgrænsning og metode

I dette afsnit vil der blive redegjort for emnet, yderligere vil der være en afgrænsning af emnet og hvilken metode, der er benyttet i specialet. Selve emnet er iværksætterselskaber, da dette er et spændende og nutidigt emne, og fordi det generelt set er en spændende proces, at opleve hvordan et selskab kan vokse fra et lille selskab til et eventuelt stort selskab, eller et større selskab end hvad det oprindeligt var. Derudover er det som nævnt tidligere et nutidigt emne, og problematikken omkring iværksætterselskaber er vigtig at få belyst, da der blev fremsat et lovforslag vedrørende udfasningen af iværksætterselskaber ultimo februar 2019. Yderligere er lovforslaget L 190 blevet vedtaget den 9. april 2019, og er gældende fra den 15. april 2019. Især hvad angår fremtiden for variationen af virksomhedsformer, men også for de personer, det vil få en betydning for.

Det er yderligere valgt at afgrænse fra de skatteretlige problemstillinger, der kunne være, da det er de samme regler, der gælder for iværksætterselskaber, som for almindelige anpartsselskaber. Fokusset i dette speciale er lagt på det selskabsretslige, da det vil forsøges at belyse, hvad der skal ændres i lovgivningen. Iværksætterselskaber en variation af anpartsselskaber, og derfor afgrænses der ikke endeligt fra dette område, da nogle af aspekterne fra anpartsselskabers lovgivning benyttes for at kunne besvare problemformuleringen.

Specialet gør brug af juridisk metode, efter både den retsdogmatiske og retspolitiske metode. Første del af specialet er efter den retsdogmatiske metode, hvor det beskrives, hvordan den gældende lovgivning er i Danmark på nuværende tidspunkt. Her benyttes den generelle viden, der er om iværksætterselskaber, samt lovgivningen for iværksætterselskaber. Denne er i mellemtiden blevet forældet, grundet afskaffelsen af iværksætterselskaber, og vil derfor blive betegnet som tidligere lovgivning. Yderligere vil den anden del af specialet være efter den retsjuridiske metode, hvor det ud fra relevante data og retskilder beskrives, hvordan lovgivningen kan være, for at få mest ud af det pågældende

område⁸. Her benyttes Erhvervsstyrelsens analyse, til at give et bedre indblik i, hvorfor regeringen har valgt at fremsætte lovforslaget L 190.

I specialet er der taget udgangspunkt i primære retskilder, idet der benyttes den danske lovgivning, herunder selskabsloven og årsregnskabsloven, dog er den som sagt blevet forældet. Yderligere benyttes retspraksis som en retskilde, da sagen om Centros benyttes i forhold til uddybelse af filialdrift. Derudover benyttes der europæisk lovgivning i forhold til kapitalens frie bevægelse, og at der i et EU direktiv⁹ fra 2017 beskrives, at aktieselskaber har et minimumskrav på 25.000 EUR (svarende til ca. 186.000 danske kroner) i forhold til kapitalkravet.

---

⁸ Hansen, Lone L. og Werlauff, Erik: Den juridiske metode – en introduktion, 2016, s. 247.

⁹ EU direktiv 2017/1132: 2017, Kapital IV, afdeling 1, Artikel 45

3. Redegørelse af iværksætterselskaber, lovforslag L 190 og Erhvervsstyrelsens analyse

3.1 Generelt om iværksætterselskaber

I 2009 blev den daværende selskabslov vedtaget, her var der et ønske om at afskaffe det høje kapitalkrav for anpartsselskaberne for at give selskaber mulighed for at oprette selskaber uden kapitalkrav, og derved hjælpe udviklingen af nye selskaber i Danmark. Dog lykkedes dette ikke, men derimod blev en nedsættelse af kapitalkravet for anpartsselskaber indført den 1. januar 2014, her blev kravet nedsat fra 80.000 kr. til 50.000 kr.¹⁰. Samtidig med dette blev iværksætterselskaberne indført, og S.M.B.A. blev i samme omgang afskaffet¹¹. Det blev med den nye lov derfor muligt at oprette et anpartsselskab til 50.000 kr. og oprette et iværksætterselskab til blot 1 kr. Muligheden for at oprette et iværksætterselskab blev muligt, da det begyndte at blive mere og mere attraktivt for iværksættere at oprette de engelske limited selskaber¹², men også de tyske UG'er¹³. Dette skyldes, at iværksættere i Danmark er blevet mere opmærksomme på, hvad der sker ude i verden, men også i forhold til hvad der er billigst for dem at oprette. Her kunne ejeren oprette et engelsk eller tysk selskab med en lav selskabskapital og herefter lave en filial i Danmark¹⁴. Det kan også vælges blot at oprette et lavkapitalselskab i f.eks. Tyskland og blot have en hjemmeside, hvor der ydes salg til andre lande.

Efter iværksætterselskaber blev indført, er der blevet oprettet over 40.000 selskaber i perioden 2014-2017¹⁵, dog blev der alligevel fremlagt et lovforslag den 28. februar 2019 om at afskaffe iværksætterselskaber og samtidig nedsætte kapitalkravet for anpartsselskaber. Lovforslaget blev vedtaget den 9. april 2019, og derefter var det ikke længere muligt at oprette iværksætterselskaber. Men med indførelsen af iværksætterselskaber i 2014 var det muligt for fysiske personer at oprette et selskab for blot 1 kr., men også for juridiske personer. Flere selskaber valgte iværksætterselskaber som datterselskab grundet det lave kapitalkrav, dog kunne dette være en svær metode, grundet forbuddet mod at benytte

---

¹⁰ Folketinget: Høringsnotat ad L 152, 2013, s. 1

¹¹ Folketinget, 2013, s. 1 + 22

¹² Et limited selskab er en engelsk virksomhedsform, der kan dannes for 1 Pund

¹³ UG er et tysk iværksætterselskab, der kan oprettes for 1 EURO.

¹⁴ Lilja, Troels Michael: Iværksætterselskaber, 2015, s. 30

¹⁵ Erhvervsstyrelsen: Analyse af iværksætterselskaber, 2018, s. 3

apportindskud for iværksætterselskaber¹⁶. Dette betød, at der ikke måtte benyttes andet end kontanter til at oprette et iværksætterselskab, og der måtte f.eks. ikke indskydes aktiviteter ind i selskabet. Ofte blev iværksætterselskaber valgt af personer, der ønskede at skabe et selskab på den billigste måde, og hvor ejeren ikke havde et problem med, at der var nogle krav i forhold til udbytte mv.¹⁷ Til dette skal det dog nævnes, at der kunne være én eller flere stiftere af et iværksætterselskab, og i flere tilfælde kunne stifteren og ejeren være forskellige personer. Dog var stifteren og ejeren ofte den samme person, når det drejede sig om oprettelsen af et iværksætterselskab, yderligere var ejeren og ledelsen ofte den samme person ved et iværksætterselskab, hvilket i daglig tale ofte kaldes for ejerlederen.

I forhold til lovgivningen for iværksætterselskaber var der fire specifikke paragraffer, der gjorde sig gældende. Her er der tale om selskabslovens tidligere §§ 357 a-d, dog gjaldt selskabslovens regler vedrørende anpartsselskaber også for iværksætterselskaber, hertil kunne der dog være en særregel i forhold til hvilken regel, der gjorde sig gældende for iværksætterselskabet. Dette var grundet, at iværksætterselskaber, som tidligere nævnt, var en variation af anpartsselskaber¹⁸. Lovgivningen for iværksætterselskaber vil blive uddybet i afsnittet 3.4 'Den tidligere lovgivning for iværksætterselskaber'.

Som nævnt tidligere var kapitalkravet for iværksætterselskaber på blot 1 kr., hvilket betyder, at langt flere havde mulighed for at stifte iværksætterselskaberne, dog skulle det være et kontantindskud, der blev benyttet til stiftelsen af et iværksætterselskab. Der kunne vælges at indskyde mere end blot 1 kr., men ikke mere end 49.999 kr., da ejeren ligeså godt kunne have valgt at oprette et anpartsselskab. Dette var ikke reguleret i selskabslovens kapital 20 a, men derimod i selskabslovens § 5, nr. 14, hvor der stod;

*"Et anpartsselskab, jf. nr. 2, der ikke har en registreret selskabskapital på mindst 50.000 kr., og som opfylder betingelserne i § 357 a."*¹⁹

---

¹⁶ Jf. selskabslovens § 357 b

¹⁷ Werlauff, Erik: Valg af virksomhedsform, 2015, s. 49

¹⁸ Werlauff, 2015, s. 50

¹⁹ Jf. selskabslovens § 5, nr. 14

Dog kunne det vælges af ejerlederen at indskyde mere end 49.999 kr., dette var ved at indskyde det resterende beløb til overkurs. Og samtidig med at der var det lave kapitalkrav, gjaldt der de samme regler som for almindelige anpartsselskaber, at ejerlederen ikke hæftede personligt, men begrænset. Dog skulle der være opmærksomhed på, at de kunne ende med at stå i en situation, hvor ejerlederen kunne blive idømt erstatningsansvar og derved hæfte for dele af selskabets gæld²⁰. Her gjorde selskabslovens § 361 sig gældende, hvor det var muligt at gøre ledelsen erstatningsansvarlig og dømt for dette. Denne lov gælder stadig, selvom iværksætterselskaberne er blevet afskaffet.

Et af kravene ved at oprette et iværksætterselskab var, at der skulle henlægges et eventuelt overskud²¹. Selskabet skulle henlægge mindst 25 % af det årlige overskud til en bunden reserve, som blev benyttet til at opbygge selskabets kapital. Dette var dog kun en mulighed for ejerlederen, ikke en pligt. Hvis det ønskes at henlægge mere end 25 %, kunne dette også lade sig gøre, og dette ville flere revisorer og rådgivere anbefale deres klienter, da det på den måde lykkes selskabet at få henlagt mere af overskuddet, så den bundne reserve hurtigere vil opnå 40.000 kr., tidligere 50.000 kr. Herefter blev det muligt for ejerlederen at omregistrere selskabet til et anpartsselskab, hvis det ønskes. Hertil skal det nævnes, at de eneste muligheder for at få penge ud af selskabet var ved vederlag, udbytte eller ved kapitalnedsættelse²². Ved kapitalnedsættelse kunne selskabet vælge at sætte deres kapital ned, dog ikke lavere end én krone, og derved få udbetalt resten, f.eks. kunne et iværksætterselskab være stiftet med en selskabskapital på 100 kr., herefter vælger selskabet at kapitalnedsætte til 10 kr. og kan derfor få udbetalt 90 kr. i udbytte. Dog kunne udlodningen af udbytte ikke ske, førend at den bundne reserve sammenlagt med selskabskapitalen var blevet opbygget til 40.000 kr., tidligere 50.000 kr.²³. Det skal yderligere pointeres, at der ikke var nogen regler lovmæssigt, vedrørende udbetaling af løn eller andre driftsmæssige udgifter, men blot at selskabet skulle agere forsvarligt i forhold til at drive virksomhed.

---

²⁰ Werlauff, 2015, s. 51

²¹ Jf. selskabslovens § 357 b

²² Werlauff, 2015, s. 54

²³ Jf. selskabslovens § 357 b, stk. 2

Hvis et iværksætterselskab valgte at ville omregistrere til et anpartsselskab, skulle dette fremsættes på næste generalforsamling²⁴, og her skulle det godkendes for at kunne ske, da dette var en vedtægtsændring. Der skulle her fremgå på generalforsamlingen, at det var en kapitalforhøjelse, der ønskes, og hvor meget denne udgjorde²⁵.

Regnskabsmæssigt hørte iværksætterselskaberne ofte til klasse B og ville ofte kunne blive betegnet som en mikrovirksomhed²⁶. Selskaber, der betegnes som mikrovirksomheder, har flere regnskabsmæssige lempelser i forhold til noter, men også i forhold til kravet om en egenkapitalopgørelse. Samtidig må en mikrovirksomhed heller ikke eje nogle dattervirksomheder eller associerede virksomheder. Et holdingselskab kan derfor ikke være en mikrovirksomhed, men det kunne sagtens være et iværksætterselskab, hvis det altså ikke var en mikrovirksomhed, hvor to ud af tre grænser ikke må overskride; 2,7 mio. kr. for balance, 5,4 mio. kr. for nettoomsætning eller 10 medarbejdere for mikrovirksomheder. Det er ofte personer som læger, tandlæger og konsulenter, der kan kategoriseres som mikrovirksomheder²⁷. Hvis det dog vælges, at iværksætterselskabet var en mikrovirksomhed, burde det sikres, at bank, leverandør mv. var opmærksomme på dette. De fleste iværksætterselskaber valgte dog at være omfattet af klasse B, men ikke som mikroselskaber, ifølge statistikken valgte 95 % af alle iværksætterselskaber dette i 2016²⁸. Her skulle iværksætterselskabet dog være opmærksom på, at grænserne for klasse B ikke blev overskredet, hertil er grænserne 36 mio. kr. for balancen, 72 mio. kr. for nettoomsætningen og 50 ansatte²⁹. Disse regler gælder stadig selvom iværksætterselskaber ikke længere er en mulighed, dog er det for andre selskabsformer.

En del af det regnskabsmæssige for et selskab er at få årsregnskabet revideret af en godkendt revisor, dog havde iværksætterselskaber ofte ikke pligt til revision, hvis selskabet hørte ind under f.eks. en mikrovirksomhed. Samtidig hvis iværksætterselskabet blot tilhørte de små selskaber, så kunne revisionen ofte undlades, men derimod revideres efter en erklæringsstandard. Her kunne det være en udvidet gennemgang, hvor der benyttes de

---

²⁴ Jf. selskabslovens § 90, stk. 1

²⁵ Lilja, 2015, s. 48-50

²⁶ Jf. årsregnskabslovens §§ 22 a-b

²⁷ Werlauff, 2015, s. 52

²⁸ Werlauff, 2015, s. 52

²⁹ Werlauff, 2015, s. 52

internationale standarder om review³⁰. Her var det revisorens opgave at kontrollere at årsregnskabet for iværksætterselskabet var retvisende, hvor det var iværksætterselskabets opgave, at årsrapporten var udarbejdet. Her skulle ledelsen også afgive en erklæring om, at årsrapporten gav et retvisende billede af selskabet. Regnskabsmæssigt set gjaldt de samme regler sig gældende for iværksætterselskaber, som for anpartsselskaberne, på grund af at iværksætterselskabet var en variation af anpartsselskabet³¹.

---

³⁰ Werlauff, 2015, s. 53

³¹ Lilja, 2015, s. 41

3.2 Lovforslag L 190 - Afskaffelse af iværksætterselskaber

Den 28. februar 2019 fremlagde erhvervsministeren et forslag vedrørende ændring af selskabsloven og årsregnskabsloven. Dette lovforslag gik ud på at afskaffe iværksætterselskaber og samtidig sætte minimumskravet ned i forhold til anpartsselskabers selskabskapital³². Lovforslaget bestod af 8 paragraffer, hvor ændringerne blev belyst for henholdsvis iværksætterselskaber og anpartsselskaber. De fleste af paragrafferne omhandlede iværksætterselskaber, og de der omhandlede anpartsselskaber, er blot hvor kapitalkravet er ændret fra 50.000 kr. til 40.000 kr.³³.

Som nævnt tidligere blev iværksætterselskaber en mulighed fra 1. januar 2014, og her var forventningen som nævnt at få skabt bedre rammevilkår og påvirke iværksætternes lyst til at oprette et lavkapitalselskab i Danmark. Her mener regeringen at kunne se, ud fra den analyse som Erhvervsstyrelsen udarbejdede i 2018, at iværksætterselskaberne ikke har haft den effekt, der var ønsket. Og derfor pointeres det i lovforslag L 190, at nogle af de væsentligste konklusioner fra Erhvervsstyrelsens analyse, er afgørende for deres beslutning³⁴. Dette er blandt andet, at det bliver vurderet i analysen, at hvis iværksætterselskaber ikke havde været en mulighed, så ville en betydelig del af disse stadig være blevet oprettet, blot som enkeltmandsvirksomheder eller som anpartsselskaber. Og samtidig vurderes det, at iværksætterselskaber har haft en positiv effekt på samfundsøkonomien, men at dette ville være opnået selvom iværksætterselskaber ikke var blevet introduceret i Danmark, og til sidst at en stor del af de oprettede iværksætterselskaber er blevet opløst efter relativt få år, og mere end halvdelen er sket ved tvangsopløsning³⁵.

Lovforslagets § 1 omhandler selskabslovens paragraffer, hvortil nr. 2-3 og 6-7 er vedrørende iværksætterselskaber, nr. 2 beskriver, at i § 5, der ophører nr. 14, der lyder på:

”14) Iværksætterselskab: Et anpartsselskab, jf. nr. 2, der ikke har en registreret selskabskapital på mindst 50.000 kr., og som opfylder betingelserne i § 357 a.”³⁶

---

³² Folketinget, 2019, s. 1

³³ Folketinget, 2019, s. 1

³⁴ Folketinget, 2019, s. 3

³⁵ Folketinget, 2019, s. 3

³⁶ Jf. selskabslovens § 5, nr. 14

I nr. 3 i § 1 vedrører § 5, nr. 18, og her er det blot ordene 'herunder et iværksætterselskab', der bliver fjernet, da resten af dette nr. stadig er gyldig, da det vedrører definitionen af et kapitalselskab³⁷. Yderligere omhandler nr. 6 de paragraffer, der har været gældende for iværksætterselskaber, her er der tale om kapital 20a, §§ 357 a-d, og dette er grundlaget for nr. 7, da dette vedrører straffebestemmelse, og at hvis der sker en overtrædelse af paragrafferne i selskabsloven vil dette kunne straffes med en bøde. Her ændres '356-357 b' blot til at hedde '356-357'³⁸

Hele § 2 vedrører kun iværksætterselskaber, og herunder hvad der gør sig gældende i årsregnskabsloven. Her omhandler nr. 1, at § 35 c ophører, og i nr. 2 og nr. 3, som vedrører bilag 2 i årsregnskabsloven, udgår '4. Reserve for iværksætterselskaber'. Hvilket omhandler skemaer for balancer i forskellige udgaver³⁹. Yderligere handler § 3 blot om, hvornår loven træder i kraft, hvilket er dagen efter at bekendtgørelsen er i Lovtidende, men også at de ovenstående punkter vedrørende bilag 2, ikke er gældende for iværksætterselskaber, der er stiftet før loven, træder i kraft, hertil gælder de tidligere regler⁴⁰.

Derudover pointerer § 4, at selskabslovens regler vedrørende anpartsselskaber gør sig gældende for iværksætterselskaber, der er stiftet før denne lov, træder i kraft, men hvis der står andet i de efterfølgende paragraffer §§ 4-7, så er det dette, der gør sig gældende. Og til dette påskriver stk. 2, at når dette lov træder i kraft, vil der ikke længere være mulighed for at oprette nye iværksætterselskaber i henhold til selskabsloven, og hertil vil det ifølge stk. 3 heller ikke være muligt at danne et iværksætterselskab som et led i en fusion eller spaltning⁴¹. Som tidligere nævnt er det ikke muligt at indskyde andet end kontanter i et iværksætterselskab jf. selskabslovens § 357 a, stk. 2, men i forhold til § 4, stk. 5, pkt. 2 gøres det muligt at indskyde andre værdier end kontanter. Dog vil det fortsat ikke være muligt for iværksætterselskaber at foretage forhøjelse af selskabskapitalen ved f.eks. at udstede konvertible gældsbreve, som er muligt for henholdsvis aktie- og anpartsselskaber ved kapitalforhøjelse⁴². Yderligere gælder tidligere lovgivning, hvor det kun er

---

³⁷ Jf. selskabslovens § 5, nr. 18

³⁸ Folketinget, 2019, s. 1

³⁹ Folketinget, 2019, s. 1

⁴⁰ Folketinget, 2019, s. 1

⁴¹ Folketinget, 2019, s. 1

⁴² Jf. selskabslovens § 153

et iværksætterselskab, der kan benytte sig af betegnelsen i selskabets navn, men ydermere også at iværksætterselskaber stadig skal henlægge 25 % af overskuddet eller mere til den bundne reserve, indtil den bundne reserve sammenlagt med selskabskapitalen udgør mindst det nye selskabskrav for anpartsselskaber, 40.000 kr. Og til sidst at et iværksætterselskab ikke kan træffe beslutninger vedrørende udbytte førend den bundne reserve sammenlagt med kapitalen udgør minimum 40.000 kr.⁴³.

I forhold til afskaffelsen af iværksætterselskaber er det muligt at omregistrere selskabet til et anpartsselskab, dog ikke hvis det er under konkurs eller tvangsopløsning. Dog skal det på generalforsamlingen bestemmes med det flertal, som står i vedtægterne, besluttes at iværksætterselskabet skal omregistreres til et anpartsselskab, hertil skal der udarbejdes en erklæring vedrørende om, at kapitalen er tilstede⁴⁴. Dette skal ske inden for 2 år jf. lovforslagets § 5, stk. 1. Dog kan årsregnskabet benyttes, hvis det er mindre end fem måneder gammelt, og hvis det viser at den nødvendige kapital er tilstede. Yderligere kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist for, hvornår iværksætterselskabet skal opfylde kravet for omregistreringen, hvis ikke selskabet opfylder kravene allerede, dette er beskrevet i lovforslagets § 5, stk. 2. Hertil kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten om at opløse iværksætterselskabet⁴⁵, hvis kravet ikke er opfyldt inden den frist som er blevet pålagt selskabet. Hvis iværksætterselskabet allerede er videresendt til tvangsopløsning, men det ønskes at få genoptaget selskabet, kræver det at grunden til oversendelsen er blevet opfyldt. Her menes det, at selskabet opfylder kravet om selskabskapitalen på 40.000 kr., og yderligere de andre grunde til, at selskabet er videresendt til skifteretten, det beskrives i § 5, stk. 3. Ydermere er et iværksætterselskab blevet omregistreret, når dette er registeret i Erhvervsstyrelsens it-system, og at de opfylder kravene for anpartsselskaber. Samtidig vil reserven, som er blevet opbygget i forbindelse med omregistreringen, blive overført via en fondsforhøjelse til selskabets kapital. Selve omregistreringen er gebyrfri for selskabet jf. lovforslagets § 5, stk. 4-5.

Ifølge lovforslagets § 6, kan et selskab, hvis de er utilfredse med en afgørelse i henhold til lovforslagets § 4, indbringe dette til Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter

---

⁴³ Jf. lovforslag L 190, § 4, stk. 7-9

⁴⁴ Jf. selskabslovens § 37

⁴⁵ Jf. selskabslovens § 225

afgørelsen. Dog kan det ikke indbringes, hvis der er tale om en overskridelse af de frister fastsat i lovforslagets § 5, stk. 2. Samtidig med dette kan der ifølge lovforslagets § 7 straffes med bøde, hvis der foretages en overtrædelse af § 4, stk. 5 og 7-9. Der kan yderligere pålægges juridiske personer et straffeansvar⁴⁶, hertil er forældelsesfristen på 5 år. Til sidst gælder lovforslaget ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1, 2 og 4-7 kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland, hvis de grønlandske forhold tilsiger dette, jf. lovforslagets § 8. Yderligere er dette lovforslag sendt til 2. behandling den 4. april 2019, hvortil der er blevet tilføjet det punkt, at hvis et iværksætterselskab har et årsregnskab, der er mindre end 5 måneder gammelt, vil dette kunne bruges til at sikre at den nødvendige kapital er tilstede, i forhold til at blive omregistreret til et anpartsselskab inden for den to årige periode, som er angivet af lovforslaget.

---

⁴⁶ Jf. straffelovens kapital 5

3.3 Erhvervsstyrelsens analyse

I 2018 udkom en analyse udarbejdet af Erhvervsstyrelsen vedrørende iværksætterselskaber. Denne analyse har iværksætterselskaberne som fokus, men den sammenligner iværksætterselskaberne med andre selskabsformer, selvom iværksætterselskaber er en variation af anpartsselskabet. Det er primært enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber, kommanditselskaber, anpartsselskaber og aktieselskaber, der bliver sammenlignet med iværksætterselskaberne i analysen, da det er de virksomhedsformer, der benyttes mest i Danmark. Derudover sammenlignes der yderligere også med andre virksomhedsformer, flere af disse er dog sammenlagt i analysen, da disse udgør en så lille procentdel af helhedsbilledet⁴⁷. Hertil har det ikke været muligt i analysen at skelne mellem om virksomhederne reelt set er nystiftede, genstiftede eller helt nye virksomheder, der er oprettet efter år 2014⁴⁸. På grund af at denne analyse er foretaget før, lovforslaget er blevet vedtaget, vil der tages udgangspunkt i, at anpartsselskabers kapital er på 50.000 kr. og ikke 40.000 kr. som det er blevet nedsat til ved vedtagelsen af lovforslag L 190 den 9. april 2019.

Et af formålene med Erhvervsstyrelsens analyse er at få klarlagt, hvor mange iværksætterselskaber der er blevet oprettet siden januar 2014, men også hvor meget de pågældende iværksætterselskabers restance til SKAT er på⁴⁹. Yderligere er det også beskrevet i analysen, hvordan iværksætterselskaber genkendes, og i hvilke brancher de oftest oprettes i. Hertil redegøres der også for, hvordan overlevelseshraten er for iværksætterselskaber, og hvordan erhvervsaktiviteten er for disse, her forstås erhvervsaktivitet, som de selskaber/virksomheder, der er aktive, og hvor der er aktivitet i selskabet. Et andet formål med analysen var at undersøge, om der var nogle negative konsekvenser ved, at iværksætterselskaber var blevet til⁵⁰, og om denne virksomhedsform blev brugt, til det der var meningen med vedtagelsen af lovforslaget, nemlig at skabe vækst og forbedre iværksætteriet i Danmark, samt skabe flere selvstændige i Danmark⁵¹. Analysen undersøger ydermere om, hvordan iværksætterselskaberne har udviklet sig igennem perioden, som analysen bygger på, men også hvordan disse selskaber har bidraget til Danmarks

---

⁴⁷ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 8

⁴⁸ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 9

⁴⁹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 6

⁵⁰ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 7

⁵¹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 7-8

samfundsøkonomi, og grundet dette er de iværksætterselskaber, der reelt set er blevet omregistreret til anpartsselskaber også med i Erhvervsstyrelsens analyse⁵²

Analysen fra Erhvervsstyrelsen bygger på en periode, der starter i januar 2014, hvor det blev muligt at oprette iværksætterselskaber og slutter i december 2017. Grunden til at perioden slutter i 2017, er, at analysen er fortaget i midten af 2018, og der derfor ikke ville være et komplet år for 2018⁵³. Dertil benytter analysen fire års data, der bygger på primære datakilder, her er der tale om CVR⁵⁴, SAG⁵⁵ og Danmarks Statistik. Da det kun har været muligt at oprette iværksætterselskaber siden 2014, er datagrundlaget kun på fire år, hvilket gør, at det kan være svært at sammenligne med de andre virksomhedsformer, der har eksisteret i en del flere år. Og dertil nævnes det, at der er taget højde for dette i Erhvervsstyrelsens analyses konklusion⁵⁶. I analysen kommer det frem at en stor del af de iværksætterselskaber, der er blevet oprettet, faktisk benyttes som holdingselskaber. Og her beskrives det;

”Et holdingselskab er et selskab, som sædvanligvis ikke selv producerer noget, men som ejer kapitalandele i et eller flere andre selskaber kaldet driftsselskaber. Holdingselskaber kan være en forretningsmæssig og skattemæssig fordelagtig måde at organisere sig selskabsretligt på - både for nystiftede og for konsoliderede virksomheder. Der er derfor ikke en forventning til, at disse selskaber vil have en nævneværdig erhvervsaktivitet. Af denne grund er holdingselskaber fratrukket i udvalgte kapitler (dette vil fremgå af anmærkningerne i figurerne).”⁵⁷

I analysen tages der højde for, om en virksomhed er aktiv, under tvangsopløsning, ophørt ved tvangsopløsningen, opløst efter konkurs, ophørt ved betalingserklæring eller opløst efter frivillig likvidation. Hvor andre former for ophør, så som spaltning og fusion er blevet sammenlagt i en gruppe, med navnet ’andet’⁵⁸.

---

⁵² Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 8

⁵³ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 7

⁵⁴ Det Centrale Virksomhedsregister

⁵⁵ Erhvervsstyrelsens interne sagsbehandlingssystem

⁵⁶ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 7-8

⁵⁷ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 8

⁵⁸ Erhvervsstyrelsen, 2018, s 9

I nedstående tabel fra Erhvervsstyrelsens analyse ses det, at der er oprettet 41.877 iværksætterselskaber i perioden 2014-2017, hvilket svarer til en samlet procentdel på 15 %. Yderligere kan det ses, at anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder har oprettet henholdsvis 79.666 og 120.466 selskaber/virksomheder i samme periode, hvilket her svarer til henholdsvis 29 og 43 %. Ydermere viser tabellen, at der i alt i perioden 2014-2017 blev oprettet 278.125 selskaber/virksomheder af de mest almindelige virksomhedsformer, der oprettes i Danmark, men samtidig også at der er oprettet 42.552 andre virksomhedsformer i Danmark⁵⁹.

Tabel 3.1 Stiftelser fordelt på virksomhedsformer, 2014-2017

Virksomhedsform	Totale antal stiftelser	Fordeling af stiftelser (pct.)
Enkeltmandsvirksomhed	120.466	43 pct.
Anpartsselskab	79.666	29 pct.
Iværksætterselskab	41.877	15 pct.
Personligt ejet mindre virksomhed	21.497	8 pct.
Interessentskab	9.214	3 pct.
Aktieselskab	4.288	2 pct.
Kommanditselskab	1.117	0 pct.
Total	278.125	100 pct.
Øvrige virksomhedsformer	42.552	

Anm.: Øvrige virksomhedsformer dækker over dødsbo, menighedsråd, offentlige myndigheder, fonde, foreninger mv., som ikke er vurderet som et relevant sammenligningsgrundlag for iværksætterselskaber.

Kilde: CVR (den 1. januar 2018)

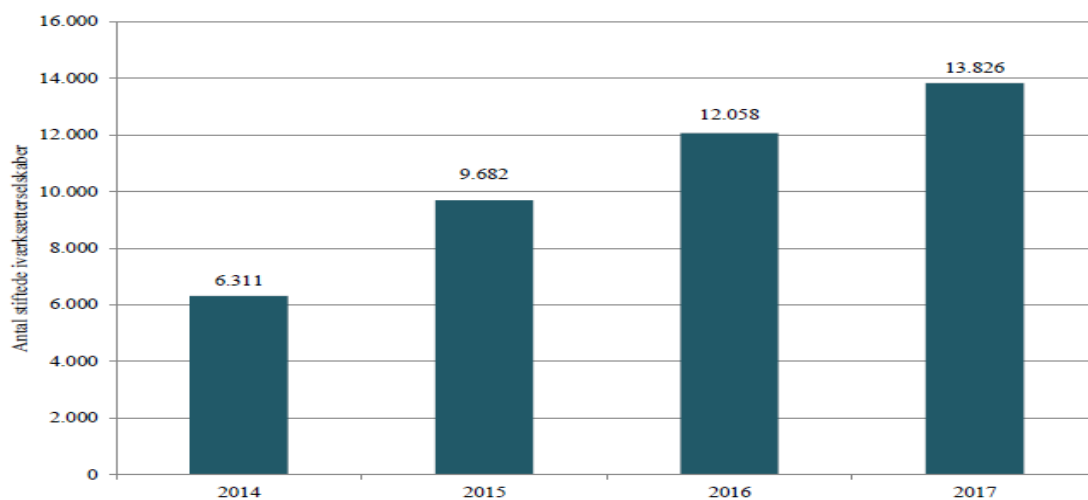
Figur 2 – Tabel 3.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 12

Derudover viser analyser, at der er oprettet 6.311 iværksætterselskaber alene i 2014, hvor der blev oprettet 13.826 iværksætterselskaber i 2017, hvilket er dobbelt så mange som blev oprettet i 2014⁶⁰. I nedenstående figur ses det, hvor mange iværksætterselskaber der er oprettet hvert enkelt år i perioden, som Erhvervsstyrelsens analyse har taget udgangspunkt i.

⁵⁹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 12

⁶⁰ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 12-13

Figur 3.1 Antal stiftede iværksætterselskaber, 2014-2017

Kilde: CVR (den 1. januar 2018)

Figur 3 – Figur 3.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 13

Dertil beskrives det i Erhvervsstyrelsens analyse, hvordan virksomhedsstiftelserne har en tendens til at følge konjunktoren, der er i den danske økonomi. Dette betyder, at der ses flere oprettede selskaber/virksomheder, når der er høj konjunktur, og et fald i oprettelser selskaber/virksomheder, når der er lavkonjunktur⁶¹. Da iværksætterselskaberne i sin tid blev en mulighed, var der en forventning om, at flere af de nyoprettede iværksætterselskaber ville overtage pladsen for flere af de daværende enkeltmandsvirksomheder, da ejeren ville gå fra at have personlig hæftelse ved enkeltmandsvirksomheder til begrænset hæftelse ved iværksætterselskaber. Samtidig var der yderligere en forventning om, at de personer der måske tidligere ville have haft stiftet et af de såkaldte S.M.B.A'ere, nu ville vælge et iværksætterselskab, grundet at det ikke længere var en mulighed at stifte et S.M.B.A⁶².

Ligeledes konkluderer analysen, at der ved introduktionen af iværksætterselskaber ikke skete et stort fald i oprettelsen af enkeltmandsvirksomheder, og yderligere ses en større stigning i oprettelsen af anpartsselskaber, til gengæld faldt oprettelsen af interessentskaber, og aktieselskabernes oprettelse forblev stabil efter introduktionen af iværksætterselskaber. Dette kan blandt andet skyldes, at der er nogle krav i forhold til stiftere, f.eks. kan der kun være én stifter ved enkeltmandsvirksomheder, hvor der ved iværksætterselskaber

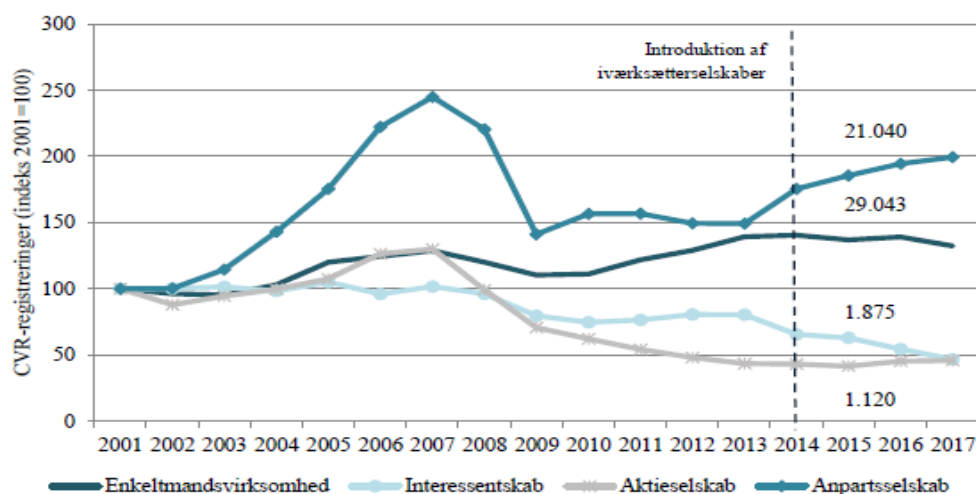
⁶¹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 13

⁶² Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 13

både kan være én eller flere stiftere, men samtidig kan disse både være fysiske eller juridiske personer⁶³. Hertil viser analysen, at 80 % af alle stiftede iværksætterselskaber kun har én stifter, hvor ca. 16 % af iværksætterselskaberne havde to stiftere, og ca. 5 % havde tre eller flere stifter. Og ud af de 80 % der havde én stifter, var 83 % af disse fysiske personer, hvor de resterende procent var juridiske personer⁶⁴.

I nedenstående figur ses, hvordan introduktionen af iværksætterselskaber ikke har medført et fald ved anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, yderligere heller ikke ved aktieselskaber. Hvor ved interessentskaber er der sket et fald ved introduktionen af iværksætterselskaber. Yderligere viser figuren, at der skete et stort fald for anpartsselskaber i perioden 2007-2009, hvilket kan skyldes finanskrisen⁶⁵.

Figur 3.3 Vækst i stiftelser fordelt på virksomhedsformer, 2001-2017

Anm.: Væksten er beregnet som et indeks i forhold til antal stiftelser i 2001 (2001=100)
 Kilde: CVR (1. januar 2018)

Figur 4 - Figur 3.3 – Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 15

Erhvervsstyrelsens analyse redegør yderligere for branchefordelingen for iværksætterselskaber. Her viser det, at de tre brancher hvor der er oprettet flest iværksætterselskaber er; Finansiering og forsikring, Handel og transport samt Erhvervsservice, hvor det især er finansiering og forsikring der har flest iværksætterselskaber, her er det 23 % ifølge analysen. Samtidig er der kun oprettet 9 % inden for samme branche ved de andre

⁶³ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 14
⁶⁴ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 14
⁶⁵ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 15

virksomhedsformer, der sammenlignes med i analysen. Dette skyldes, at en del af de oprettede iværksætterselskaber er holdingselskaber, og der ofte benyttes holdingselskaber i brancher som finansiering og forsikring⁶⁶. I analysen er det valgt at se bort fra holdingselskaber, når det undersøges hvilken erhvervsaktivitet, der er for iværksætterselskaber. Begrundelsen er, at der ofte ikke er en erhvervsaktivitet i et holdingselskab ifølge Erhvervsstyrelsen. Derfor er det ikke længere 41.788 iværksætterselskaber, der tages udgangspunkt i, men kun de 33.281 der udgør helheden for erhvervsaktiviteten for iværksætterselskaber⁶⁷. Hertil beskrives det, at 21 % af alle oprettede iværksætterselskaber i den pågældende periode, er registret som holdingselskaber, for anpartsselskaber er det 22 % og 9 % for aktieselskaber⁶⁸.

I forhold til overlevelsesrate ligger iværksætterselskaber på en tredje plads i forhold til andre relevante virksomhedsformer, der benyttes i Danmark. I tabellen nedenfor ses procentdelen af overlevet selskaber i Danmark.

Tabel 3.3 Overlevelsesrate fordelt på virksomhedsformer og leveår, 2014-2017

Virksomhedsform	2. leveår	3. leveår	4. leveår
Aktieselskab	98 pct.	93 pct.	90 pct.
Anpartsselskab	96 pct.	89 pct.	83 pct.
Iværksætterselskab	94 pct.	77 pct.	65 pct.
Kommanditselskab	89 pct.	85 pct.	81 pct.
Personligt ejet mindre virksomhed	78 pct.	66 pct.	29 pct.
Enkeltmandsvirksomhed	73 pct.	62 pct.	56 pct.
Interessentskab	58 pct.	46 pct.	40 pct.
Andre relevante virksomhedsformer (total)	89 pct.	89 pct.	73 pct.
Øvrige virksomhedsformer	86 pct.	84 pct.	82 pct.

Anm.: Opgørelsen viser andelen af virksomheder, der er stiftet i 2014, der stadig er aktive i det 2. (2015), 3. (2016), og 4. (2017) leveår. Opgørelsen indeholder ikke holdingselskaber. Andre relevante virksomhedsformer dækker over enkeltmandsvirksomheder, personligt ejede mindre virksomheder, interessentskaber, kommanditselskaber, aktieselskaber og anpartsselskaber. Øvrige virksomhedsformer dækker over dødsbo, menighedsråd, offentlige myndigheder, fonde, foreninger mv., som ikke er vurderet som et relevant sammenligningsgrundlag for iværksætterselskaber.

Kilde: CVR (den 1. januar 2018)

Figur 5 – Tabel 3.3 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 21

Her ses det, at 65 % af alle oprettede iværksætterselskaber har overlevet det fjerde leveår, hvor det kun er 56 % af enkeltmandsvirksomheder, der har overlevet samme periode. Derudover har henholdsvis 90 % og 83 % af alle aktie- og anpartsselskaber overlevet selv samme periode. Samtidig ses det, at for det andet leveår er overlevelsesraten for

⁶⁶ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 16

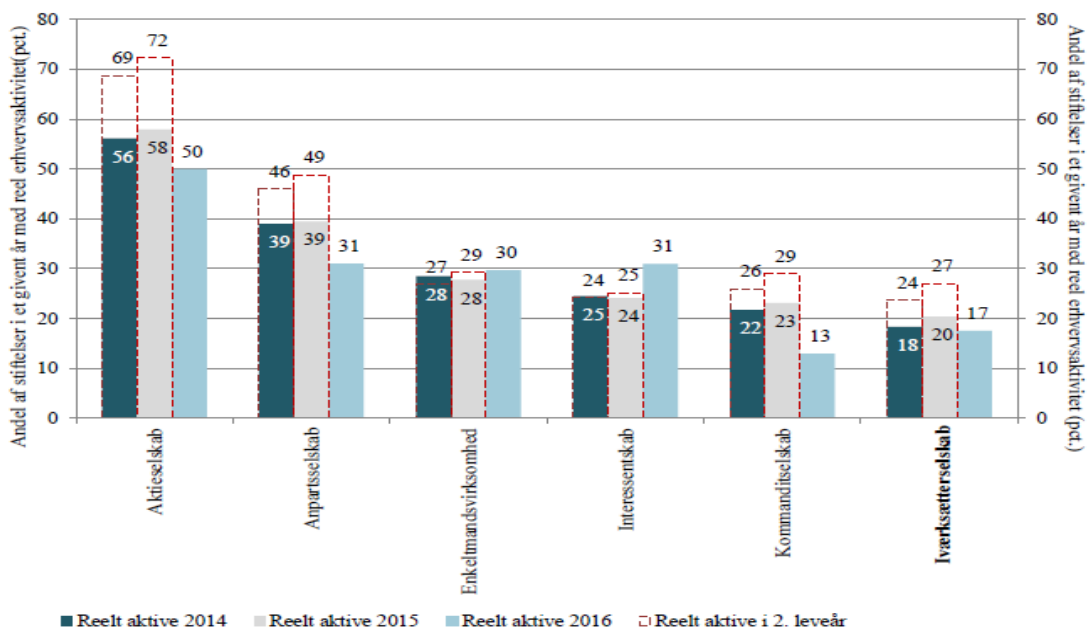
⁶⁷ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 16-17

⁶⁸ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 17

iværksætterselskaber helt oppe på 94 % og kun 2 % under anpartsselskaber, som har en overlevelsesrate på 96 %⁶⁹.

Som nævnt tidligere er holdingselskaberne ikke talt med i forhold til erhvervsaktiviteten for iværksætterselskaber, og ifølge erhvervsstyrelsens analyse er der en stor del af alle virksomheder, der har en normal status. Hertil skal det forstås som, at de pågældende virksomheder er i økonomisk drift, og altså ikke er ved at ophøre eller allerede er ophørt. Dog har Danmarks statistik vurderet, at ud af de registrerede virksomheder der havde været de seneste år, var det kun halvdelen, der reelt havde været erhvervsaktive, det begrundes med, at der ikke var anmodet om registreringer efter den danske lovgivning, hvilket kunne indikere et tegn på manglende aktivitet⁷⁰. Og selvom det ifølge analysen ikke kan konkluderes endegyldigt, så har iværksætterselskaber, dog modregnet holdingselskaberne, formået at producere en samlet omsætning på 5.2 mia. kr. i perioden 2014-2016⁷¹.

Figur 4.2 Andel af virksomheder med reel erhvervsaktivitet, som er stiftet i 2014-2016

Anm.: Andelen er beregnet som antallet af virksomheder med reel erhvervsaktivitet i et givent år i forhold til antallet af stiftede virksomheder i et givent år. Opgørelsen indeholder ikke holdingselskaber. Opgørelsen indeholder virksomheder, der har haft løntimer svarende til min. 0,5 årsværk et givent år. Den stiplede søjle angiver andelen af virksomheder, der i det andet leveår har en reel erhvervsaktivitet. Fx hvor stor en andel af virksomheder, der er stiftet i år 2014, som har en reel erhvervsaktivitet i år 2015.
 Kilde: CVR (den 1. januar 2018), Danmarks Statistik (FIRM 2014-2015) og særkørsel fra Danmarks Statistisk (foreløbig FIRM 2016).

Figur 6 – Figur 4.2 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 24

⁶⁹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 21

⁷⁰ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 22

⁷¹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 22

Som det fremgår af figuren ovenfor, så ligger iværksætterselskaberne i bunden, sammen med kommanditselskaberne i forhold til reel erhvervsaktivitet. Dette ses ud fra, at kun 18 % af alle oprettede iværksætterselskaber havde en reel erhvervsaktivitet i 2014, hvor den er på henholdsvis 56 % og 39 % for aktieselskaber og anpartsselskaber, og endda 28 % for enkeltmandsvirksomheder⁷². Yderligere ses der et fald af reelt erhvervsaktive selskaber ved iværksætterselskaber, men også ved både aktie- og anpartsselskaber. Dog ses en stigning hos både enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber. I analysen tilskrives den lave erhvervsaktivitet for iværksætterselskaber, det lave kapitalkrav på én krone, men også at det ikke påvirker ejerlederens private økonomi, at selskabet er oprettet. Derudover beskrives det, at flere benytter iværksætterselskaber som et supplement til deres indkomst, dette er blandt andet almindelige lønmodtagere og studerende⁷³.

Et af kravene når der oprettes et iværksætterselskab, er at der skal henlægges mindst 25 % af selskabets årlige overskud, der er dog ingen krav om, at der ikke må henlægges mere. Det årlig overskud henlægges til en bunden reserve, som kan benyttes til at forhøje selskabets kapital. Og som nævnt tidligere kan selskabet omregistrere til et anpartsselskab når både den bundne reserve sammenlagt med selskabskapitalen udgør mindst 50.000 kr.⁷⁴. Hertil viser figuren nedenfor, at 43 % af alle oprettede iværksætterselskaber benyttede sig af det lave kapitalkrav på blot én krone. Hvor de resterende 57 % benyttede sig af 2-49.999 kr. Yderligere viser figuren, at kun 25 % af alle oprettede iværksætterselskaber brugte mere end 1.001 kr. som selskabskapital. Dette betyder, at tre ud af fire selskaber benyttede sig af muligheden for det lave kapitalkrav⁷⁵.

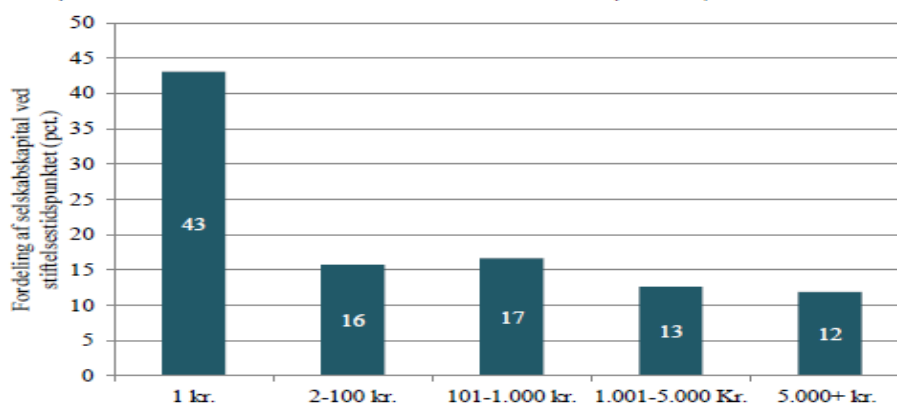
⁷² Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 24

⁷³ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 24-25

⁷⁴ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 31

⁷⁵ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 31

Figur 5.1 Selskabskapital for iværksætterselskaber ved stiftelsestidspunktet, 2014-2017

Anm.: Andelen er beregnet på tværs af alle iværksætterselskabsstiftelser
Kilde: CVR (den 1. januar 2018)

Figur 7 – Figur 5.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 31

Yderligere viser figuren, at kun 25 % af alle oprettede iværksætterselskaber brugte mere end 1.001 kr. som selskabskapital⁷⁶. Hertil nævnes det, at blot 4 % valgte at blive omregistreret til et anpartsselskab ifølge Erhvervsstyrelsens analyse. Men samtidig viser analysen yderligere, at 97 % af alle oprettede iværksætterselskaber rent faktisk havde muligheden for at blive omregistreret⁷⁷. Og hvis omregistreringen af iværksætterselskaber sammensættes med antallet af reelt aktive selskaber, betyder dette, at andelen af omregistreringer svarer til knap 25 % af de reelt erhvervsaktive i 2016⁷⁸.

I Erhvervsstyrelsens analyse belyses iværksætterselskabers reglefterlevelse, og hertil nævnes det, at det blot er årene 2016 og 2017 der benyttes i analysen, grundet et nyt sagsbehandlingssystem, der blev indført i midten af 2015, og derfor kan opgørelserne ikke sammenlignes. Kun dem før 2015 kan sammenlignes med hinanden og dem efter 2015 kan sammenlignes med hinanden. I analysen vises det, at 90 % af iværksætterselskaber, der har indsendt årsregnskab i 2016 og 2017, har efterlevet reglerne, hvor de resterende 10 % er sendt til tvangsopløsning i 2016, grundet manglende indsendelse af årsregnskab, hvor det kun er 3 % af anpartsselskaber i 2016, der er sendt til tvangsopløsning grundet manglende indsendelse af årsregnskab. Selskaberne haft mulighed for at rette op på dette, dog er der kun tale om 6 % af iværksætterselskaberne, der har reageret på dette⁷⁹.

⁷⁶ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 31

⁷⁷ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 31

⁷⁸ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 31-32

⁷⁹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 33-34

Derudover blev det muligt for Erhvervsstyrelsen fra den 1. januar 2017 at videresende selskaber, der ikke har haft registreret deres legale og reelle ejere, til tvangsopløsning. Og dette gjorde også, at det ikke længere er muligt for et selskab at blive registreret, uden også at registrere legale ejere for selskabet. Hertil er der pr. 1 januar 2018 registreret 559 iværksætterselskaber, men også 242 anpartsselskaber, der ikke har haft registreret deres legale ejere, og er dermed sendt til tvangsopløsning. Her har selskaberne også haft mulighed for at reagere på dette, og det gjorde 74 % af iværksætterselskaber⁸⁰.

Når et selskab tvangsopløses, er det ofte på grund i, at selskabet ikke har overholdt lovgivningen på et eller flere punkter, men det er ikke den eneste måde, hvorpå et selskab kan ophøre. Dette kan ske ved frivillig likvidation, ved konkurs, ved betalingserklæring eller ved en tvangsopløsning, hertil afhænger måden, hvorpå et selskab opløses, hvilken årsag der er til dette. Hertil beskrives det i analysen, hvordan opløsningsmåderne kan inddeles i to kategorier, en hvor det foregår i ”god ro og orden”⁸¹, som de beskriver det, og den anden hvor ejerlederen tvinges til ophør. Den første kategori er blandt andet opløsning ved betalingserklæring eller ved frivillig likvidation, hvor ejeren eller ejerne tager en beslutning om at ville opløse selskabet, og hvor der er mulighed for at kunne tilbagebetale deres eventuelle kreditorer. Den anden kategori er tvangsopløsning eller konkurs, hvor der ofte ikke er mulighed for at kunne betale selskabet kreditorer⁸². Tabellen nedenfor viser, de forskellige opløsningsformer og antallet af disse for henholdsvis iværksætterselskaber og anpartsselskaber, der er oprettet i 2014-2017.

Tabel 7.1 Opløsningsformer for iværksætterselskaber og anpartsselskaber, der er stiftet i 2014-2017

Opløsningsform	Iværksætterselskaber		Anpartsselskaber	
	Totalt antal	Fordeling (pct.)	Totalt antal	Fordeling (pct.)
Tvangsopløst	2.948	52 pct.	1.250	21 pct.
Betalingserklæring	1.618	29 pct.	1.840	31 pct.
Konkurs	984	17 pct.	1.113	19 pct.
Frivillig likvidation	55	1 pct.	274	5 pct.
Anden	33	1 pct.	1.414	24 pct.
Total	5.638	100 pct.	5.891	100 pct.
Andel af opløste selskaber i forhold til stiftede selskaber	41.877	13 pct.	79.666	7 pct.

Anm.: Opgørelsen indeholder holdingselskaber. Anden dækker bl.a. over opløsninger ved spaltning, fusioner, grænseoverskridende hjemstedsflytning. Bemærk at andelen i figur 3.7 og tabel 7.1 ikke summerer til 100 pct. Det er der to årsager til. Tabel 7.1 indeholder holdingselskaber, hvilket figur 3.7 ikke gør. Og derudover er der en gruppe af selskaber, der er under ophør, som ikke fremgår af hverken figur 3.7 eller tabel 7.1. Det drejer sig om 8 pct. af iværksætterselskaberne og 4 pct. af anpartsselskaberne.

Kilde: CVR (den 1. januar 2018)

Figur 8 – Tabel 7.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 37

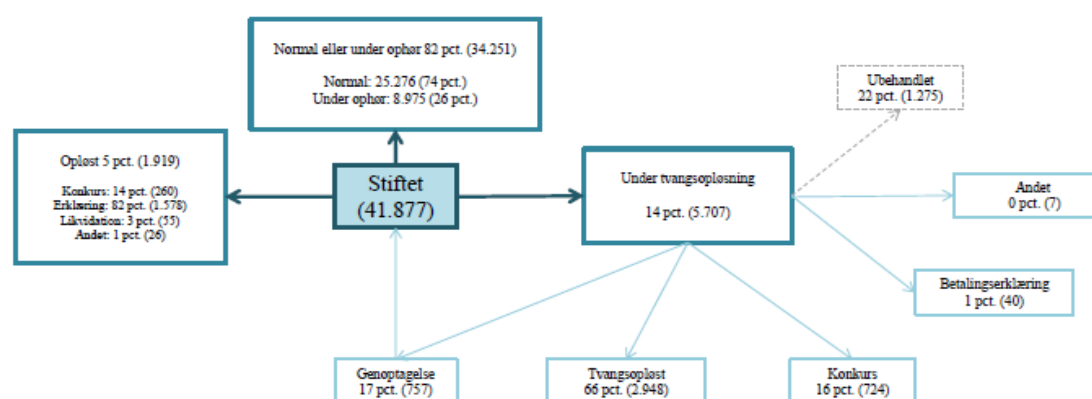
⁸⁰ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 34-35

⁸¹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 36

⁸² Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 36

Som det kan ses ud fra ovenstående tabel, så har iværksætterselskaber flest tvangsopløste selskaber, der tæller 52 % af de samlede iværksætterselskaber, der er blevet opløst. Hvorpå anpartsselskaber har flest, der bliver opløst ved betalingserklæringer, der tæller for 31 % af de samlede anpartsselskaber, der er blevet opløst. Dog har anpartsselskaber flere opløste selskaber totalt set, her er der tale om 5.891 selskaber, hvor iværksætterselskaber kun har 5.638. Dermed sagt er iværksætterselskabernes andel 6 procentpoint større end anpartsselskaber, grundet det lavere antal af oprettede selskaber. Her har iværksætterselskaber 13 % opløste selskaber, hvor anpartsselskaber kun ligger på 7 %⁸³. Som det fremgår af figuren nedenfor, så er de ovenstående selskaber ved at blive opløst. Og samtidig er 5 % af iværksætterselskaberne ophørt, og 82 % af alle iværksætterselskaber har normal status eller er under ophør, hertil er der 26 % af disse der er under ophør, hvilket svarer til 8.975 selskaber. De resterende 76 % har normal status, som svarer til 25.276 selskaber, hvilket samlet set svarer til 60 % af alle oprettede iværksætterselskaber⁸⁴.

Figur 7.1 Opløsningsmetode for iværksætterselskaber, der er stiftet i 2014-2017

Anm.: Der er udført en manuel gennemgang af de enkelte virksomheder statusskift (historiske data) og deres endelige status (status den 31. december 2017). Dette gøres da de historiske skift bygger til dels på manuel sagsbehandling, hvilket kan medføre indtastningsfejl. Hvis en virksomhed fx har en aktiv status den 31. december, men tidligere har haft en status som ophørt, da vil denne ophørte status ikke blive inkluderet, da dette ikke er en mulighed og derfor kategoriseret som en fejlindtastning i systemet. Kilde: CVR (den 1. januar 2018) og Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingssystem SAG

Figur 9 – Figur 7.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 38

Yderligere er det estimeret i analysen, at der i 2016 er brugt 2.4 mio. kr. på sagsomkostninger i forhold til tvangsopløsninger, dette er med en gennemsnitlig omkostning på 240 kr. pr sag på i alt 10.000 sager. Dette er blot for Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen.

⁸³ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 37

⁸⁴ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 38

For Skifteretterne er sagen en helt anden, her er den gennemsnitlige omkostning på 4.196 kr. pr sag i 2016, hvilket svarer til en omkostning på 45.5 mio. kr.⁸⁵.

For at forebygge nogle af de opbyggende restancer, der kunne opstå i et iværksætterselskab, har SKAT benyttet en metode til at undgå dette. Denne kalder de for "Trip, trap, træsko"⁸⁶, hvor der på de forskellige niveauer foretages nogle forebyggende middeller for at selskaber ikke opbygger en skatte- og afgiftsrestance til SKAT. Dette er begrundet med, at der ved iværksætteri er en større risiko og en langt større usikkerhed ved oprettelsen af et selskab⁸⁷. Ved "Trip" kan et selskab blive pålagt, at selskabet afregner moms og betaler dette på månedsbasis. Ved "Trap" kan selskabet blive pålagt at skulle stille sikkerhed for eventuelle nye skatte- og afgiftsrestancer, hvor det er blevet vurderet at risikoen for at opbygge flere skatte- og afgiftsrestancer er større ved dette selskab. Og til sidst ved "Træsko" kan selskabet blive nægtet registrering, grundet manglende sikkerhed, som er blevet krævet. Udvalgelsen til dette sker i første omgang udelukkende på baggrund af en maskinel visitering hos Skatteforvaltningen⁸⁸. Hvortil der efterfølgende sker en udvælgelse af de vigtigste sanktioner. I tabellen nedenfor ses antallet af sanktioner foretaget ved "Trip, trap, træsko" og nye momsregistreringer ved iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder.

Tabel 8.1 Antal "Trip, trap, træsko" sanktioner og nye momsregistreringer fordelt på udvalgte virksomhedsformer, 2014-2017.

År	Iværksætterselskab	Anpartsselskab	Enkeltmandsvirksomhed
	Antal sanktioner		
2014	115	421	649
2015	465	794	830
2016	737	1.273	1.240
2017	764	1.251	1.185
	Antal nye momsregistreringer		
2014	2.706	12.353	30.278
2015	4.487	12.064	27.853
2016	5.637	12.566	28.227
2017	6.227	12.844	27.394

Anm.: Grupperingen "Enkeltmandsvirksomhed" indeholder I/S og øvrige, men næsten udelukkende enkeltmandsvirksomheder. Antallet af nye momsregistreringer ændrer sig løbende på grund af bagudrettede momsregistreringer. Der ses en markant stigning i antallet af sanktioner fra 2014-2016. Forklaringen skal formentlig findes i et stigende antal skyldnere hos Skatteforvaltningen bl.a. som følge af nedlukningen af den automatiserede inddrivelse via EFI/DMI i 2015 samtidig med en opprioritering af medarbejdere på det forebyggende restancearbejde i Skatteforvaltningen.

Kilde: Særkørsel fra Skatteforvaltningen for Erhvervsstyrelsen, 2018

Figur 10 -Tabel 8.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 46

⁸⁵ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 43

⁸⁶ SKAT: <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2060377>

⁸⁷ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 45

⁸⁸ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 45

Her ses det, at enkeltmandsvirksomheder har langt flere sanktioner i forhold til iværksætterselskaber, men dette er på grund af, at iværksætterselskaber ikke har nær så mange nye momsregistreringer. Yderligere ligger anpartsselskaber på ca. samme niveau af sanktioner som enkeltmandsvirksomheder, dog har disse selskaber knap halvdelen af samme antal nye momsregistreringer⁸⁹. Det tilskrives i analysen, at enkeltmandsvirksomhedens ejer ofte ikke har drevet virksomhed før, og dertil ikke har stiftet nogen form for restance til staten. Og derfor har Skatteforvaltningen ikke noget grundlag i forhold til tidligere nævnte metode; 'Trip, trap, træsko'. Dette betyder yderligere, at iværksætterselskaber og anpartsselskaber procentmæssig har et større antal af sanktioner relativt til momsregistreringer, end enkeltmandsvirksomheder har⁹⁰. Ydermere prøver Skatteforvaltningen at forebygge svig, og dertil prøves det at stoppe potentiel svig allerede i registreringsfasen hos Skatteforvaltningen. Der benyttes både manuelle kontroller og maskinelle kontroller, hvor der i begge kontroller afdækkes en række parametre og indikatorer. Hertil prøves det at få afdækket de såkaldte bagmænd, og sikre at der ikke benyttes stråmænd i processen. Yderligere vil personer, der allerede er kendt af Skatteforvaltningen, være en del af ovenstående kontrollerne, og her benyttes der også erfaring, som er opnået i forhenværende svigsager⁹¹.

I erhvervsstyrelsens analyse beskrives det, at iværksætterselskabernes skatte- og afgiftsrestance er løbet op på 533 mio. kr. ved udgangen af 2017, hvilket er fordelt ud på ca. 4.000 og yderligere en skatte- og afgiftsrestance på 108 mio. kr. på ca. 500 ophørte selskaber. Hertil beskrives det, at;

*"Skatte- og afgiftsrestancer udgøres primært af moms, A-skat, selskabs- og fondsskat, punktafgifter, AM-bidrag, lønsum, told og øvrige skatte- og afgiftskrav."*⁹²

Samtidig fremgår det, at pr. 31. december 2017 var skatte- og afgiftsrestancerne opgjort til 27.9 mia. kr., dette gælder for både nye og eksisterende selskaber. Dette udgjorde samlet set ca. 40 % af de totale skatte- og afgiftsrestancer ved Skatteforvaltningen. Yderligere beskrives det, at ca. 80 % af disse restancer er fordelt på moms og A-skat, moms udgjorde

---

⁸⁹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 46

⁹⁰ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 47

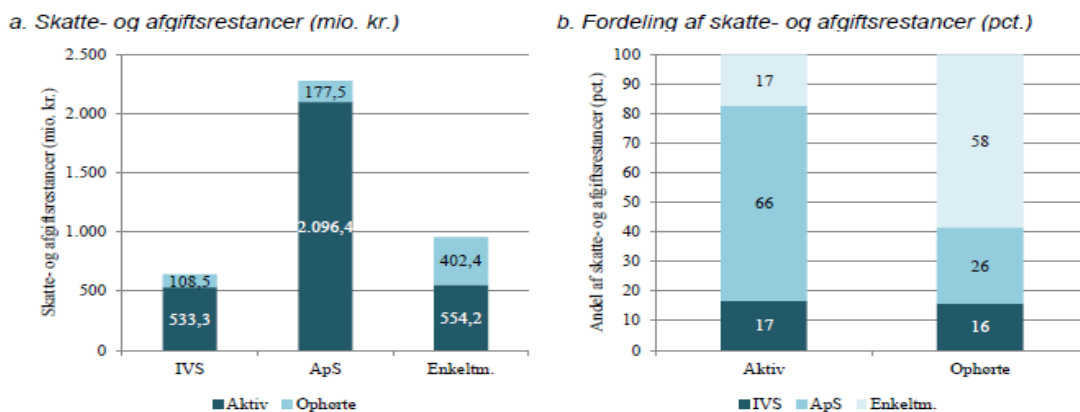
⁹¹ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 47

⁹² Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 48

de 56 % af disse og A-skatten de resterende 22 %. De øvrige procenter er tilskrevet, selskabs- og fondsskat, AM-bidrag mv⁹³. I nedenstående figur ses skatte- og afgiftsrestancer for iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, samt fordelingen af disse på aktive og ophørte selskaber.

Figur 8.1 Skatte- og afgiftsrestancer for udvalgte virksomhedsformer, 2017

Anm.: Opgørelsen indeholder skatte- og afgiftsrestancer for iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, der er stiftet i perioden 2014-2017. Skatte- og afgiftsrestancer indeholder moms, A-skat, selskabs- og fondsskat, punktafgifter, AM-bidrag, lønsum, told og øvrige skatte- og afgiftskrav. Skatte- og afgiftsrestancerne indeholder ikke opkrævnings- og inddrivelsesrenter.

Kilde: Særkørsel fra Skatteforvaltningen for Erhvervsstyrelsen, 2018

Figur 11 – Figur 8.1 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 50

Som det kan ses ud fra figuren, er restancen for anpartsselskaber næsten 4 gange så stor, som både iværksætterselskaber og enkeltmandsvirksomheder i perioden 2014-2017. Og samtidig udgør restancen for anpartsselskaber 66 % af de aktive selskaber. Hvor både iværksætterselskaber og enkeltmandsvirksomheder udgør 17 %. Mens enkeltmandsvirksomheder udgør 58 % af de ophørte selskaber, hvor anpartsselskaber kun udgør 26 %⁹⁴. Yderligere ses de gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestancer nedenfor, for henholdsvis iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder for året 2017.

Tabel 8.5 Gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestancer fordelt på iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder (kr.) i 2017

	Aktive			Ophørte		
	Restancer (kr.)	Antal virks.	Gennemsnitlig, kr.	Restancer (kr.)	Antal virks.	Gennemsnitlig, kr.
IVS	533.272.488	3.943	135.245	108.515.448	514	211.120
ApS	2.096.357.570	7.233	289.832	177.532.130	537	330.600
Enkeltn.	554.181.684	7.359	75.307	402.386.384	4.551	88.417

Anm.: Opgørelsen indeholder skatte- og afgiftsrestancer for iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, der er stiftet i perioden 2014-2017. De gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestancer er beregnet som et simpelt gennemsnit. Skatte- og afgiftsrestancerne indeholder ikke opkrævnings- og inddrivelsesrenter.

Kilde: Særkørsel fra Skatteforvaltningen for Erhvervsstyrelsen, 2018

Figur 12 – Tabel 8.5 fra erhvervsstyrelsen, 2018, s. 51

⁹³ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 49

⁹⁴ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 50

Her ses det, at enkeltmandsvirksomheder har den laveste gennemsnitlige restance for både aktive og ophørte selskaber, dog er de fleste af de ophørte selskaber tilskrevet enkeltmandsvirksomheder. Men anpartsselskaber har en dobbelt så høj gennemsnitlig restance i forholdt til iværksætterselskaber når det kommer til aktive selskaber, men også en større restance for de ophørte selskaber, og her er det ca. samme antal ophørte selskaber. Dog er der forskel på restancens størrelse. Og dette gælder også for aktive selskaber, hvor anpartsselskaber, som nævnt tidligere, har en næsten 4 gange så stor restance i forhold til iværksætterselskaber⁹⁵. Nedenfor ses fordelingen af skatte- og afgiftsrestancer for aktive iværksætterselskaber i 2017.

Tabel 8.6 Fordeling af skatte- og afgiftsrestancer i aktive iværksætterselskaber i 2017.

Beløb pr. virksomhed	Andel af virksomheder (pet.)	Virksomheders samlede skatte- og afgiftsrestancer (mio. kr.)	Fordeling af virksomheders samlede skatte- og afgiftsrestancer (pet.)
Under 50.000 kr.	61 pct.	47 mio. kr.	9 pct.
50.000-100.000 kr.	15 pct.	40 mio. kr.	8 pct.
100.000-500.000 kr.	20 pct.	165 mio. kr.	31 pct.
500.000-1.000.000 Kr.	2 pct.	59 mio. kr.	11 pct.
Over 1 mio. kr.	1 pct.	223 mio. kr.	42 pct.
Total	100 pct.	533 mio. kr.	100 pct.

Anm.: Opgørelsen indeholder skatte- og afgiftsrestancer for iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, der er stiftet i perioden 2014-2017. Skatte- og afgiftsrestancer indeholder moms, A-skat, selskabs- og fondsskat, punktafgifter, AM-bidrag, lønsum, told og øvrige skatte- og afgiftskrav. Skatte- og afgiftsrestancerne indeholder ikke opkrævnings- og inddrivelsesrenter.

Kilde: Særkørsel fra Skatteforvaltningen for Erhvervsstyrelsen, 2018

Figur 13 – Tabel 8.6 fra Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 52

Her ses det, at kun 1 % har en restance på over 1 mio. kr., denne udgøre dog også 223 mio. kr. hvilket svarer til 42 % af den samlede andel af skatte- og afgiftsrestance for iværksætterselskaber. 61 % af alle aktive iværksætterselskaber har kun en restance på under 50.000 kr., der udgør 47 mio. kr., hvilket samlet set kun udgør 9 % af den samlede andel af skatte- og afgiftsrestance. Yderligere har 20 % af alle aktive iværksætterselskaber en restance mellem 100.000-500.000 kr., hvilket er en samlet restance på 165 mio. kr., hvilket udgør 31 % af den samlede fordeling af skatte- og afgiftsrestancer⁹⁶.

⁹⁵ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 51

⁹⁶ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 52

3.4 Den tidligere lovgivning for iværksætterselskaber

I dette afsnit vil der blive redegjort for den tidligere lovgivning for iværksætterselskaber, hertil var reglerne for anpartsselskaber også gældende for iværksætterselskaber, da iværksætterselskaber var en variation af anpartsselskaber. Dog kunne der opstå en situation, hvortil der var specifikke regler for iværksætterselskaber. Her er der tale om selskabslovens §§ 357 a-d, yderligere tilhører mange iværksætterselskaber regnskabsklasse B, som beskrives i årsregnskabslovens afsnit III, her er § 35 c specifikt regnet til iværksætterselskaber, dog gør de resterende paragraffer for regnskabsklasse B sig også gældende. Derudover defineres iværksætterselskaber i selskabslovens § 5, nr. 14 og 18. Selve lovgivningen vil blive beskrevet, som var den stadig eksisterende, grundet at lovforslag L 190 ikke blev vedtaget før den 9. april 2019.

I selskabslovens § 5, nr. 14 defineres det, hvad et iværksætterselskab er. Hertil beskrives det, at et iværksætterselskab er et anpartsselskab, jf. selskabslovens § 5, nr. 2, der ikke er registreret med mindst 50.000 kr. og hvor selskabet opfylder betingelserne i selskabslovens § 357 a. Yderligere defineres det i samme paragraf blot nr. 18, hvad et kapital selskab er. Dette defineres som et anpartsselskab, herunder også iværksætterselskaber eller også som et aktieselskab, hvor også partnerselskaber hører ind under.

Yderligere i selskabslovens §§ 357 a-d beskrives specifikke regler for iværksætterselskaber. Først og fremmest beskriver § 357 a, stk. 1;

”Lovens regler om anpartsselskaber finder anvendelse på iværksætterselskaber, medmindre andet er fastsat i dette kapitel.”⁹⁷

Her specificeres det, at reglerne for anpartsselskaber gælder for iværksætterselskaber, med mindre andet står skrevet i selskabslovens kapital 20 a. Dertil skal et iværksætterselskab have en kapital på minimum 1 kr., hvor dette kun kan indskydes som kontanter, ydermere er det kun iværksætterselskaber der kan benytte sig af betegnelsen IVS eller iværksætterselskab i navnet⁹⁸. Yderligere beskriver § 357 b, at et iværksætterselskab skal henlægge minimum 25 % af selskabets overskud årligt. Hertil kan selskabet vælge at

---

⁹⁷ Jf. selskabslovens § 357 a, stk. 1

⁹⁸ Jf. selskabslovens § 357 a, stk. 2 og 3

henlægge mere. Dette beløb lægges over på en bunden reserve, som selskabet benytter til at opbygge kapitalgrundlaget, indtil dette udgør minimum 50.000 kr. Derudover kan iværksætterselskabet ikke træffe nogle beslutninger vedrørende udlodning af udbytte, herunder ekstraordinært udbytte, før den tidligere nævnte bunden reserve sammenlagt med selskabets kapital tilsammen udgør mindst 50.000 kr.⁹⁹.

Når den bundne reserve og selskabskapital udgør 50.000 kr., har iværksætterselskabet mulighed for at omregistrere selskabet til et anpartsselskab. Dette skal beslutes på en generalforsamling med det stemmeflertal, det kræver for at vedtage nye ændringer for selskabet, dertil skal der udarbejdes en erklæring af en vurderingsmand, for at sikre at den pågældende kapital er tilstede i iværksætterselskabet¹⁰⁰. Til sidst i kapitel 20 a beskrives det, at omregistreringen af et iværksætterselskab til et anpartsselskab er sket, når vedtægterne er ændret, så de opfylder de krav som et anpartsselskab har, samt at omregistreringen er blevet registreret hos Erhvervsstyrelsen. Hertil overføres den bundne reserve til selskabskapitalen¹⁰¹.

I årsregnskabsloven gælder som tidligere nævnt afsnit III, dette er beskrevet under afsnit `3.1 Generelt om iværksætterselskaber`. Men yderligere beskriver § 35 c, hvordan iværksætterselskaberne skal henlægge 25 % af deres overskud til en bunden reserve. Dette er det samme som i selskabslovens § 357 b.

---

⁹⁹ Jf. selskabslovens § 357 b, stk. 2

¹⁰⁰ Jf. selskabslovens § 357 c

¹⁰¹ Jf. selskabslovens § 357 d

4. Analyse af Erhvervsstyrelsens analyse

I dette afsnit vil der blive analyseret på Erhvervsstyrelsens analyse, og yderligere vil deres analyse blive holdt op mod høringssvar fra Troels Michael Lilja, FSR og et samlet høringssvar fra AAU, AU BSS, CBS LAW og KU. Derudover vil lovforslaget L 190 og den tidligere lovgivning blive benyttet.

I Erhvervsstyrelsens analyse benyttes en periode på fire år, fra 2014 til 2017, hvilket er en kort periode, men grundet at iværksætterselskaber ikke har eksisteret i længere tid, er det svært at benytte en længere periode. Dertil skal det bemærkes, at selvom iværksætterselskaber ikke har eksisteret længere end den pågældende periode, så har både anpartsselskaber, aktieselskaber og enkeltmandsvirksomheder eksisteret i længere tid. Og derfor er der mere erfaring med disse virksomhedsformer. For at kunne verificere om iværksætterselskaber har haft fremgang i den pågældende periode, er det derfor nødvendigt at benytte data fra andre virksomhedsformer. Her benyttes blandt andet anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder i Erhvervsstyrelsens analyse, som er nogle af de mest almindelige former, der benyttes i Danmark. For at se hvilken effekt iværksætterselskaber har haft på den danske økonomi, er der derfor kun benyttet selskaber/virksomheder, der er oprettet i perioden 2014-2017 i analysen. Dette er gjort for, at selskaberne/virksomhederne har samme datagrundlag som iværksætterselskaber. Yderligere var iværksætterselskaber i opstartsfasen, hvor f.eks. muligheden for at oprette et anpartsselskab har eksisteret i lang tid. Selvom et anpartsselskab først er oprettet i den pågældende periode, så er mulighederne for, at et anpartsselskab overlever større end at et iværksætterselskab overlever, grundet den større erfaring der er med anpartsselskaber. Dette kan skyldes, at når et anpartsselskab stiftes, så benyttes der et indskud på mindst 40.000 kr., hvor det før lovforslagets vedtagelse var 50.000 kr., hvorved oprettelsen af et iværksætterselskab kunne der nøjes med én krone. I Erhvervsstyrelsens analyse beskrives, hvor mange iværksætterselskaber der blev oprettet i den periode, men yderligere også hvor mange holdingselskaber der blev oprettet i samme periode.

Derudover kan det konkluderes, at datagrundlaget for perioden er validt, idet der er tale om data fra CVR-registeret, Erhvervsstyrelsens eget behandlingssystem, SAG og Danmarks statistik. Dette gør det yderligere nemmere i Erhvervsstyrelsens analyse at

sammenligne de forskellige virksomhedsformer, idet dataene kommer fra de samme kilder, og lovgivningen pålægger selskaberne/virksomhederne at blive registreret for at være valide, samt at den reelle ejer er registreret. For at et selskab kan oprettes, skal det registreres ved Erhvervsstyrelsen, herefter får selskaber/virksomheden tildelt et CVR-nr., hvor oplysningerne om selskabet/virksomheden stammer fra de indberetninger selskabernes selv registreringer. Dette gør det nemmere for Erhvervsstyrelsen at indsamle den nødvendige data, men også i forhold til de kontroller Erhvervsstyrelsen har inkorporeret i deres systemer. Dette betyder yderligere, at Erhvervsstyrelsens analyse antages for at være valid og reel, da der netop benyttes flere systemer til at indhente data, og derfor vil der ikke kunne tvivles ved validiteten af Erhvervsstyrelsens analyse.

I Erhvervsstyrelsens analyse beskrives det yderligere, hvordan holdingselskaber rent faktisk udgør en stor del af de oprettede iværksætterselskaber. Her tilskrives det i analysen, at erhvervsaktiviteten er næsten ikke eksisterende hos et holdingselskab. Dette begrundes med, at der ofte ikke er nogle kreditorer i et holdingselskab, hvilket kan være en fordel, men samtidig skyldes det også, at der ofte ikke produceres i et holdingselskab. Dermed sagt er det en påstand, at holdingselskaberne ikke vil have en reel erhvervsaktivitet og derfor ingen kreditorer, men dette bevises ikke i Erhvervsstyrelsens analyse, hvilket derfor gør det til en antagelse fra Erhvervsstyrelsens side. Denne type antagelser finder sted flere gange i Erhvervsstyrelsens analyse, dog er det forståeligt, at lige netop denne type antagelse finder sted, da der ofte ikke er den store erhvervsaktivitet hos et holdingselskab, fordi disse selskaber ofte benyttes til at eje andre selskaber, så de får betegnelsen moderselskab. Og det er i datterselskaber, hvor kreditorerne ofte befinder sig og ikke i holdingselskabet. Men derfor vil være forkert at antage, at holdingselskaberne ikke har nogle erhvervsaktiviteter eller kreditorer uden nogle konkrete beviser, om at denne antagelse reelt er som forskrevet. Yderligere ville det stadig havde været vigtigt at regne de holdingselskaber med i analysen, der havde en reel erhvervsaktivitet, da disse selskaber kunne have haft en indflydelse på fremtiden for iværksætterselskaber. Dog blev det valgt, at der i flere undersøgelser i Erhvervsstyrelsens analyse ikke skulle medregnes holdingselskaberne. Dette kan ses som en fornuftig beslutning, men senere i analysen beskrives det også, hvordan 80 % af alle registrerede iværksætterselskaber blot har én stifter, hvoraf de 83 % er fysiske personer. Dette betyder altså, at 17 % af de registrerede

iværksætterselskaber med blot én stifter, var juridiske personer, og hertil kunne det blandt andet være holdingselskaber. Dog beskrives det ikke i analysen hvilke typer af juridiske personer, der er tale om, og om der er en reel erhvervsaktivitet i disse selskaber, hvor stifteren er en juridisk person. Det beskrives heller ikke specifikt hvor mange af iværksætterselskaberne, der rent faktisk benyttes som holdingselskaber. Denne procentdel af selskaber, der er stiftet af juridiske personer, er ikke en stor andel, men denne andel kan få betydning for iværksætterselskaber fremadrettet, og derfor ville der være en fordel at medregne disse i analysen, men holde dem som en separat del. Derudover viser analysen, at der er 16 % af iværksætterselskaberne, der har to stiftere og knap 5 % har tre eller flere stiftere. Dette viser, at fire ud af fem iværksætterselskaber blot har én stifter, hvilket minder om enkeltmandsvirksomheder. Dog kan enkeltmandsvirksomheder kun have én ejer, hvor iværksætterselskaber kunne have flere ejere. Men det var en af fordelene ved iværksætterselskaber, at der kunne være flere end én stifter, men også at der var begrænset hæftelse, hvor ved enkeltmandsvirksomheder kan der kun være én stifter, som også er ejeren, hvor vedkommende hæfter personligt, hvilket kan være risikabelt. Det gør det derfor nemmere for ejeren af et iværksætterselskab, da den begrænsede hæftelse skaber mindre risiko for ejerens privatøkonomi. Yderligere er der den egenskab ved et iværksætterselskab, at stifteren ikke altid er ejeren af selskabet. Flere advokatfirmaer stifter selskaber, hvortil en person kan henvende sig til advokatkontoret og købe et af disse og derved bliver de ejeren af dette selskab, uden at de selv har stiftet det. Hvilket derfor kan skyldes, at der er 80 % af iværksætterselskaberne der blot har én stifter. Her burde det være undersøgt, i forhold til ejeren og hvor mange procent der reelt har én ejer og yderligere hvor mange procent der har flere end én ejer. Dette kunne også hjælpe med at give et overblik over den legale ejer og reelle ejer af iværksætterselskaber.

I Erhvervsstyrelsens analyse tages der yderligere højde for om selskabet f.eks. er aktivt, ved at blive tvangsopløst, ved at gå konkurs eller allerede er gået konkurs, da det er vigtigt for analysen at have undersøgt, hvilken status selskabet har. Det er de aktive iværksætterselskaber, der er relevante, set i lyset af at regeringen vil udfase iværksætterselskaber. Dog er der også de selskaber, som under en tvangsopløsning, bliver genoptaget grundet, at de reagerer på tvangsopløsningen og derfor opfylder kravene. Herefter er de igen aktive selskaber, som tælles med i statistikken for iværksætterselskaber. Hertil beskrives det i

figur 2¹⁰², at der i den pågældende periode er oprettet 41.877 iværksætterselskaber, hvoraf ca. 21 % tilskrives holdingselskaber, svarende til ca. 8.584 iværksætterselskaber, og der derfor tages udgangspunkt i 33.281 iværksætterselskaber i flere af undersøgelserne. Ydermere ligger iværksætterselskaber på en tredjeplads over antallet af flest oprettede selskaber i selv samme periode. Enkeltmandsvirksomheder ligger på førstepladsen med 120.466 oprettet virksomheder i perioden, hvor anpartsselskaber ligger på en anden plads med 79.666 selskaber i samme periode. Dette betyder, at selvom det er blevet en mulighed at oprette et selskab for blot én krone, så viser figur 4¹⁰³, at der er sket et lille fald i oprettelser af enkeltmandsvirksomheder siden 2014, hvilket kan ligge til grund for den udtalelse, som Erhvervsstyrelsens analysen kommer med i forhold til, at de selskaber som er oprettet som iværksætterselskaber, ville være oprettet alligevel, hvis ikke iværksætterselskaber var en mulighed, men blot som anpartsselskaber eller enkeltmandsvirksomheder. Med dette følger en stigning af anpartsselskaber i samme periode. Derudover beskrives det som nævnt før, at hvis iværksætterselskaber ikke var en mulighed, var disse blot oprettet som enkeltmandsvirksomheder eller anpartsselskaber, hvilket igen er en antagelse, da der ikke er noget eller kan fremvises nogle beviser for, at det er på den måde, og at det ville være sket, hvis ikke iværksætterselskaber var en mulighed. Hertil beskriver Troels Michael Lilja i sit høringssvar vedrørende lovforslaget L 190, at han mener, lovforslaget er fremsat på et forkert grundlag;

”Erhvervsstyrelsens rapport bygger på alt for mange antagelser og udokumenterede, subjektive vurderinger”¹⁰⁴

Dette ses yderligere i analysen ved, at der ofte står beskrevet, at der vurderes eller antages noget i forhold til iværksætterselskaberne, men det bevises ikke yderligere, f.eks. at;

”... det er vurderingen, at en betydelig del af iværksætterselskaberne ville være blevet stiftet som enkeltmandsvirksomheder eller anpartsselskaber i stedet for.”¹⁰⁵

Dette kan ikke bevises, med mindre iværksætterselskaberne ikke havde været en mulighed i denne periode. Derfor antager Erhvervsstyrelsens analyse, at iværksætterselskaber-

---

¹⁰² Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 19

¹⁰³ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 21

¹⁰⁴ Troels Michael Liljas høringssvar, 2019, s. 1

¹⁰⁵ Erhvervsstyrelsen, 2018, s. 5

nes ejer/ejere havde oprettet en enkeltmandsvirksomhed eller et anpartsselskab i stedet for. Dette kan dog ikke antages uden en videnskabelig undersøgelse, hvilket ikke er fortaget i denne forbindelse, og derfor kan det ikke konkluderes, hvilket Troels Michael Lilja også gør opmærksom på i sit høringssvar¹⁰⁶. Derudover ville det ikke kunne bevises, idet muligheden for iværksætterselskaber er en mulighed i perioden, og det derfor skulle have været sammenlignet med en anden periode, hvor det ikke var muligt at oprette iværksætterselskaber. Hvilket ikke ville være realistisk, da denne periode ville have andre faktorer, der kan være afgørende for oprettelserne af selskaber/virksomheder. Derudover er der i Erhvervsstyrelsens analyse ikke taget højde for, at anpartsselskaber, aktieselskaber og endda også enkeltmandsvirksomheder har andre krav i forhold til kapital end et iværksætterselskab. Enkeltmandsvirksomheder har nemlig ikke et krav om en kapital, hvor både iværksætterselskaber, anpartsselskaber og aktieselskaber har et krav om selskabskapital. Og ved at regeringen har vedtaget lovforslaget L 190, bliver iværksætterselskaber afskaffet, og anpartsselskabets kapitalkrav bliver nedsat med 10.000 kr., hvortil Troels Michael Lilja yderligere gør opmærksom på i sit høringssvar, at;

”... en beskeden nedsættelse af kapitalkravet i ApS efterlader Danmark med det næsthøjeste kapitalkrav i Europa.”¹⁰⁷.

Hvilket er begrundet i forhold til, at selvom anpartsselskabers kapitalkrav bliver nedsat til 40.000 kr., så vil det ikke få den store betydning, trods den begrænsede nedsættelse på 10.000 kr., men det gør stadig, at anpartsselskabers kapitalkrav er meget højere end andre virksomhedsformer i andre lande. Dette vil også få en betydning for iværksætterselskaberne, eftersom disse selskaber skal omregistreres til anpartsselskaber inden for to år, hvis de opfylder kravene for et anpartsselskab, blandt andet deres kapitalkrav som nu skal være på 40.000 kr. Til dette har FSR – danske revisorer skrevet i deres høringssvar, at;

”FSR – danske revisorer er positivt stemt over for afskaffelsen af IVS, da analyser viser, at der har været meget misbrug af selskabsvarianten og meget lille reel gevinst for erhvervslivet.”¹⁰⁸.

Men samtidig bemærkes det, at;

---

¹⁰⁶ Troels Michael Liljas høringssvar, 2019, s. 9

¹⁰⁷ Troels Michael Liljas høringssvar, 2019, s. 5

¹⁰⁸ FSR – Danske revisors høringssvar, s. 1

” I en tid, hvor der konstateres flere tilfælde af svindel over for kreditorer og statskassen, og hvor myndighederne ikke har mange ressourcer til at imødegå denne svindel, forekommer det risikabelt at sænke kapitalkravet igen. Vi henviser til, at kapitalkravet for anpartsselskaber senest blev sænket fra 80 t.kr. til 50 t.kr. i 2013, og kapitalkravet har tidligere været oppe på 125 t.kr. og 200 t.kr.”¹⁰⁹.

Denne bekymring er forståelig, i forhold til at anpartsselskabernes kapitalkrav tidligere er nedsat i blandt andet 2013, og at kapitalkravet i alt er nedsat med 160 t.kr. i forhold til det oprindelige kapitalkrav. Hvilket giver grund til bekymring, da nedsættelsen af kapitalkravet er nedsat for fjerde gang. Og netop på grund af dette pointerer FSR yderligere, at det er risikabelt at nedsænket kravet yderligere, men også fordi det i Erhvervsstyrelsens analyse pointeres, at skatte- og afgiftsrestancen er stigende for anpartsselskaber, men især også for iværksætterselskaber. Hertil beskriver FSR yderligere, at myndighederne ikke har de nødvendige ressourcer til at imødekomme den type svindel, som nogle af iværksætterselskaberne, og enkelte anpartsselskaber, har begået. Dette skyldes ydermere, at hvis myndighederne skal tvangsopløse et iværksætterselskab eller et anpartsselskab, så vil det kunne koste mange penge for myndighederne, hvilket de ikke ønsker. Dette beskrives også i Erhvervsstyrelsens analyse, hvor de gennemsnitlige sagsomkostninger for en tvangsopløsning er på blot 240 kr. for Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen, mens den er på 4.196 kr. ved skifteretterne. Og disse tal er blot en anvisning i forhold til gennemsnittet, idet en tvangsopløsning vil kunne koste langt mere, og dette pointerer FSR også i deres høringssvar. Derudover er FSR ikke de eneste, der deler bekymringen for nedsættelsen af kapitalkravet for anpartsselskaber, men hvor FSR mener, at det er risikabelt at nedsætte kapitalkravet grundet svindel og misbrug. Så mener seks professorer og en lektor fra flere universiteter i Danmark, det modsatte, at kapitalkravet burde fjernes helt, eller reduceres mere for at Danmark kan være med konkurrencemæssigt¹¹⁰. Dette begrundes de med, at flere andre lande enten har iværksætterselskabsformen eller har anpartsselskaber med et lavt kapitalkrav, og dette gør, at de er uforstående overfor, at regeringen ønsker at afskaffe muligheden for iværksætterselskaber. Iværksætterselskaberne i Danmark er en kopi af den tyske selskabsform UG, som har fungeret i Tyskland i over 10

---

¹⁰⁹ FSR – Danske revisors høringssvar, s. 1

¹¹⁰ AU BSS, AAU, KU og CBS LAW's høringssvar

år, og dertil mener disse professorer, at der bør indhentes data og erfaringer fra andre lande, og igangsættes en undersøgelse i forhold til kapitalkravet. De mener yderligere, at:

” Det bør give anledning til refleksion, når man i Danmark nu vurderer, at iværksætter-selskabet (IVS) ikke fungerer, samtidig med at man i mere end halvdelen af de øvrige EU-lande enten har IVS-ordningen eller har et kapitalkrav på maksimalt 1 € i selska-ber, der svarer til anpartsselskabet”¹¹¹.

Det vækker opsigt, at der i Erhvervsstyrelsens analyse ikke er redegjort for netop dette. Iværksætterselskaberne er ikke sammenlignet med andre landes iværksætterselskaber, men blot Danmarks andre selskabsformer. Dette giver i bund og grund et helt andet billede, end hvis Danmarks iværksætterselskaber blev sammenlignet med andre landes iværksætterselskaber. Yderligere forslås det også, at der i en ny undersøgelse ville kunne afdækkes, om der er sammenhæng mellem størrelserne på kapitalkravet og forskellige parametre, som f.eks. iværksætterlysten, skatte og afgiftsrestancer og svig. Dette vil kunne give et begrundet grundlag i forhold til at kunne træffe en beslutning vedrørende afskaffelsen af iværksætterselskaber. Dette høringssvar er ikke det eneste, der gør opmærksom på, at regeringen bør undersøge andres landes selskabsformers og kapitalkrav i forhold til iværksætterselskaber. Dette fremgår af Troels Michael Liljas høringssvar, som både har indsendt høringssvar alene, men også indgår i høringssvaret fra universiteterne, hvor han er den ene af de syv personer. Han mener personligt, at Danmark også burde indsamle og lade sig inspirere af andres lande erfaringer og lovgivninger, her i blandt nævner han, at Luxembourg har indført en regel om, at det kun er fysiske personer, der må eje et iværksætterselskab, men også at de kun må eje ét iværksætterselskab og ikke flere, som er en mulighed i Danmark. Yderligere gør Troels Michael Lilja opmærksom på i sit høringssvar, at;

” Konsekvensen af en afskaffelse kan være mindre iværksætterier eller øget filialdrift i Danmark gennem udenlandske selskaber. Lovgivningskompetencen, rådgivning og arbejdspladser vil flytte ud af landet. Det stiller hverken SKAT eller andre kreditorer bedre”¹¹².

---

¹¹¹ AU BSS, AAU, KU og CBS LAW's høringssvar

¹¹² Troels Michael Liljas høringssvar

Det ville det have været en god ide at undersøge i Erhvervsstyrelsens analyse, hvor mange filialer der er oprettet i Danmark, og hvilke lande disse filialers moderselskaber stammer fra, men samtidig også om der er reel erhvervsaktivitet i disse selskaber, eller om det blot er i deres filialer. Dette kunne have givet et indblik i om en af konsekvenserne ved afskaffelsen af iværksætterselskaber ville være øget filialdrift gennem udenlandske selskaber. Derudover ville det også kunne have hjulpet regeringen i forhold til om der reelt skulle ske en afskaffelse, eller om der skulle indsættes flere regler i forhold til filialer. Her ville der kunne tages udgangspunkt i sagen om Centros i 1997¹¹³, hvor et dansk ægtepar oprettede et engelsk limited, for efterfølgende at oprette en filial i Danmark, hvor de havde bopæl. Denne filial blev sendt til registrering ved Erhvervsstyrelsen, hvor de nægtede dette. Hertil blev det fra selskabs side sagt, at grunden til at netop dette var valgt, var for at omgå det daværende kapitalkrav for anpartsselskaber på 125.000 kr. Dette brugte Erhvervsstyrelsen som begrundelse for den nægtede registrering. Sagen endte ved Højesteret, hvor resultatet var det samme, som ved Erhvervsstyrelsen. Herefter kom sagen til EU-domstolen, hvor de kom frem til, at Centros godt måtte oprette en filial i Danmark, grundet etableringsfrihed. Dette begrundes yderligere med, at Centros havde oprettet en etableringskæde, og det derfor var fuldt lovligt. Denne sag var med til at danne grundlag for yderligere sager¹¹⁴, men samtidig også give inspiration til iværksætterselskaberne senere i 2014. Høringssvaret fra Troels Michael Lilja og yderligere andre høringssvar blev dog ikke taget op til eftertænkning af regeringen, hvilket regeringen begrundede med, at de allerede havde indgået en aftale med DF, som de ville overholde. Og derfor ville de ikke gå yderligere i dybden med disse høringssvar.

I forhold til at det først blev muligt i 2014, så viser figur 3¹¹⁵, at der blev oprettet i alt 6.311 iværksætterselskaber, hvilket er en positiv udvikling i forhold til, at det var første år, det var en mulighed. Allerede året efter blev der oprettet 9.682 iværksætterselskaber, og igen 12.058 selskaber i 2016. Yderligere blev der i 2017 oprettet over dobbelt så mange iværksætterselskaber som i 2014, her er der tale om 13.826 selskaber, hvilket igen er en positiv udvikling for samfundsøkonomien. Dog viser analysen, at iværksætterselskaber har en skatte- og afgiftsrestance på 533 mio. kr., hvilket er en høj skatte- og afgiftsrestance

---

¹¹³ C-212/97

¹¹⁴ Überseering (C-208/00) og Inspire Art (C-167/01)

¹¹⁵ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 19

set med økonomiske briller, yderligere kan årsagen til denne høje restance skyldes, at flere iværksætterselskaber investerer og derfor ikke har midlerne til at kunne betale de skatte- og afgiftsrestancer, de skylder myndighederne. Og derfor er det forståeligt, at regeringen kommer med den konklusion, at iværksætterselskaber bør afskaffes. Men hvis denne skatte- og afgiftsrestance sammenlignes med enkeltmandsvirksomheders og anpartsselskabers skatte- og afgiftsrestance, er den faktisk den laveste af de tre, idet at enkeltmandsvirksomheder har en skatte- og afgiftsrestance på 554 mio. kr. og anpartsselskaber har en på 2.096 mio. kr. Dette kan skyldes, at der er langt flere anpartsselskaber end iværksætterselskaber. Men også at det ikke kan undgås at have en skatte- og afgiftsrestance som virksomhed/selskab, og yderligere kan der opstå yderligere skatte- og afgiftsrestance, grundet regeringens forslag i forhold til at iværksætterselskaberne skal omregistreres til anpartsselskaber indenfor to år. Ydermere har enkeltmandsvirksomheder en lavere gennemsnitlig skatte- og afgiftsrestance end iværksætterselskaberne, her er der tale om et gennemsnit på 75.307 kr., dette skyldes, at selvom enkeltmandsvirksomheder har en skatte- og afgiftsrestance på 544 mio. kr., så er disse fordelt på lang flere aktive virksomheder end iværksætterselskaberne. Disse selskaber har nemlig en gennemsnitlig skatte- og afgiftsrestance på 135.245 kr., som igen skyldes, at de kun er fordelt på 3.943 selskaber, som er de selskaber, der har en skatte- og afgiftsrestance til SKAT. Derudover har anpartsselskaber en stor skatte- og afgiftsrestance på 2.096 mio. kr., der gør at den gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance er på mere end dobbelt af, hvad iværksætterselskaber har, nemlig 289.832 kr., men dette er også fordelt på flere selskaber end for iværksætterselskaberne. Og som nævnt tidligere så er det ikke ualmindeligt, at et selskab har en skatte- og afgiftsrestance, grundet investeringer, men også fordi et selskab kan have udskudt skat, som derfor først regnes med senere.

Et af de vigtigste fokuspunkter i Erhvervsstyrelsens analyse er skatte- og afgiftsrestance, som er en af grundene til at analysen er fortaget. Her vises det i figur 12¹¹⁶, at aktive iværksætterselskaber og enkeltmandsvirksomheder har en skatte- og afgiftsrestance på henholdsvis 533.3 mio. kr. og 554.2 mio. kr., hvortil anpartsselskaber har en skatte- og afgiftsrestance på 2.096 mio. kr., derudover beskrives det at ophørte iværksætterselskaber har en skatte- og afgiftsrestance på 108.5 mio. kr. Til dette har ophørte enkeltmands-

---

¹¹⁶ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 30

virksomheder en skatte- og afgiftsrestance på 402.4 mio. kr., hvilket er mere end tredobelt så meget, som ved iværksætterselskaber. De ophørte selskaber tilskrives ikke nær så stor betydning i analysen, som de aktive selskaber gør, hvilket kan give et forkert billede i forhold til de forskellige virksomhedsformer, f.eks. har ophørte enkeltvirksomheder, som nævnt før, en meget større skatte- og afgiftsrestance end både ophørte anpartsselskaber og iværksætterselskaber. Det tilskrives yderligere, at alle virksomhedsformer, både nye og eksisterende har en skatte- og afgiftsrestance på 27.9 mia. kr., hvilket beskrives som ca. 40 % af alle Skatteforvaltningens skatte- og afgiftsrestancer. Her tilskrives knap 80 % A-skat og moms, hvor af A-skat udgør 22 % og moms udgør 56 %, grunden til dette kan tilskrives, at det primært er A-skat og moms, som virksomheder skylder. Grunden til at der skyldes mest i moms, kan være, at virksomheder ikke betaler det moms, de skal til SKAT, og derved kommer de til at have en afgiftsrestance til SKAT. Dette gælder også for A-skatten, hvor virksomhederne ikke får betalt det de skylder, yderligere kan der også være udskudt skat hos selskabet, som gør at de ikke har fået betalt deres selskabsskat til SKAT.

I forhold til skatte- og afgiftsrestancen er der forskel på den gennemsnitlige fordeling på henholdsvis iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder. Dette skyldes blandt andet andelen af den pågældende restance, men yderligere også antallet af selskaber/virksomheder. Det er enkeltmandsvirksomheder, der har den laveste gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance ifølge figur 12¹¹⁷, dette skyldes, at enkeltmandsvirksomheder har flere aktive virksomheder end iværksætterselskaber i 2017. Det samme gør sig også gældende for ophørte enkeltmandsvirksomheder, der ses det dog også, at der er en meget større skatte- og afgiftsrestance hos enkeltmandsvirksomheder end ved iværksætterselskaber, men også at der er langt flere ophørte enkeltmandsvirksomheder end iværksætterselskaber. Den gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance for aktive iværksætterselskaber er på 135.245 kr., hvor det blot er på 75.307 kr. for aktive enkeltmandsvirksomheder. Yderligere er den gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance for aktive anpartsselskaber på 289.832 kr., hvilket er mere end dobbelt så højt, som for aktive iværksætterselskaber. Dette kan skyldes, at anpartsselskaber har en større selskabskapital end iværksætterselskaber, men også at der er flere anpartsselskaber der har en skatte- og

---

¹¹⁷ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 30

afgiftsrestance i forhold til antallet af iværksætterselskaber, der også har det. Her er det 3.943 aktive iværksætterselskaber og 7.233 aktive anpartsselskaber, og derudover er det blot 514 ophørte iværksætterselskaber og 537 ophørte anpartsselskaber, hvilket derfor gør, at deres skatte- og afgiftsrestance er højere end enkeltmandsvirksomheder. Her er den gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance for ophørte iværksætterselskaber på 211.120 kr. og på 330.600 kr. for anpartsselskaber, hvor den blot er på 88.417 kr. for enkeltmandsvirksomheder. Ud fra figuren kan det ses at selvom enkeltmandsvirksomheder har en skatte- og afgiftsrestance på over en halv milliard, så er deres gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance under 100.000 kr. for både aktive og ophørte virksomheder, hvilket i bund og grund giver god mening. Da enkeltmandsvirksomheder ikke er omfattet af selskabsloven, og yderligere har personlig hæftelse, hvilket kan gøre, at ejeren af en enkeltmandsvirksomhed ikke tager store risikoer, hvor både anpartsselskaber og iværksætterselskaber hæfter begrænset og derved ikke har samme risiko for opløsning. Yderligere beskrives det i Erhvervsstyrelsens analyse, at iværksætterselskabernes skatte- og afgiftsrestance er for høj, hvilket i bund og grund er korrekt, men når der blot sammenlignes med størrelsen på skatte- og afgiftsrestancen, så har iværksætterselskaberne faktisk den laveste skatte- og afgiftsrestance. Men hvis det sammenlignes på den gennemsnitlige restance, så er det enkeltmandsvirksomheder, der har den laveste skatte- og afgiftsrestance. Dette skyldes, som nævnt tidligere, at enkeltmandsvirksomheder har flere virksomheder end iværksætterselskaber, der har en skatte- og afgiftsrestance til SKAT. Derudover viser analysen også, at anpartsselskaber har en høj restance både set på størrelsen af skatte- og afgiftsrestance, men også den gennemsnitlige skatte- og afgiftsrestance, hvilket ikke kommenteres i Erhvervsstyrelsens analyse. Dette kan skyldes, at analysen omhandler iværksætterselskaber, og de derfor er i fokus. Ydermere beskrives det i lovforslaget L 190, at en af grundene til at lovforslaget er blevet fremsat er grundet de skatte- og afgiftsrestancer, som iværksætterselskaberne har opbygget i perioden 2014-2017. Og at denne restance skyldes manglende kontrol i forhold til svig og misbrug af virksomhedsmidler.

Ydermere beskrives skatte- og afgiftsrestancen for iværksætterselskaberne, og hvordan selve skatte- og afgiftsrestancen er fordelt for iværksætterselskaber. Her viser figur 13¹¹⁸, at 61 % af alle iværksætterselskaber har en skatte- og afgiftsrestance på under 50.000 kr.,

---

¹¹⁸ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 31

hvilket svarer til 47 mio. kr., og blot 9 % af den samlede skatte- og afgiftsrestance. Dette betyder, at over halvdelen af iværksætterselskaber blot har en gæld på under 50.000 kr., hvilket er en stor procent del, men samtidig er det en lille andel af den samlede skatte- og afgiftsrestance. Yderligere viser samme figur, at det blot er 1 % af alle iværksætterselskaber, der har en skatte- og afgiftsrestance på over 1 mio. kr., hvilket svarer til 223 mio. kr. og det er 42 % af den samlede skatte- og afgiftsrestance. Dette er en stor andel af den samlede skatte- og afgiftsrestance, dog er det en lille andel af iværksætterselskaber, og det er netop disse iværksætterselskaber, der skaber den store skatte- og afgiftsrestance, som gør, at den samlede skatte- og afgiftsrestance er på over en halv milliard kroner. Det ville derfor have været fornuftigt at undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem disse selskaber og grunden til, at disse selskaber har en høj restance, trods det lille antal af iværksætterselskaber. Derudover har 20 % af iværksætterselskaberne en skatte- og afgiftsrestance på i alt 165 mio. kr. som svarer til 31 % af den samlede skatte- og afgiftsrestance. Disse selskaber har en skatte- og afgiftsrestance på mellem 100.000 og 500.000 kr., hvilket ikke er et stort beløb for flere virksomheder, men det gør alligevel, at flere iværksætterselskaber er omfattet af denne procentdel.

Da iværksætterselskaberne blev en mulighed i 2014, fjernede regeringen muligheden for at oprette S.M.B.A., hvilket er selskaber med begrænset ansvar, som i bund og grund minder om iværksætterselskaber. Dog var der ingen regler i selskabsloven i forhold til S.M.B.A., hvilket der kom ved iværksætterselskaber. Dog var der få regler i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder om S.M.B.A, hvor det blandt andet fremgik, at selskaberne måtte benytte S.M.B.A i deres navn. Grunden til dette kan skyldes, at det ville blive nemmere for iværksættere og andre, når der var en decideret lovgivning, der bestemmer, hvad der er lovligt. Dog er det ikke kun nemt, da der også kan være ulemper ved de pågældende regler, f.eks. er der for iværksætterselskaber den regel, at udbyttet ikke kan udbetales førend selskabskapitalen samt den bunden reserve er nået 40.000 kr., tidligere 50.000 kr., hvor der ved S.M.B.A ikke var en regel i forhold til udbytte. Yderligere blev det derfor klarlagt, hvad det begrænsede ansvar skulle bestå af, hvilket endte som for anpartsselskaber, at iværksætterselskaber hæfter begrænset, med mindre der opstår en situation, hvortil det kan blive nødvendigt, at ejer/ledelsen hæfter, da ejeren og ledelsen i et iværksætterselskab ofte er samme person/personer. Hertil er der både frivillig og

ufrivillig hæftelse, hvor det ved frivillig hæftelse er ejeren selv, der har valgt at likvidere selskaber gennem f.eks. frivillig likvidation og derved betale det som skyldes kreditorer. Hvor det ved ufrivillig hæftelse ikke er ejeren selv der vælger, dette er f.eks. ved at erklære sig konkurs eller blive tvangsopløst. I forhold til denne situation så kan det f.eks. være, at ejeren har været medvirkende til at selskabet står i nogle situationer, der kan forårsage, at denne bliver idømt erstatningsansvar, og derfor vil ejeren også hæfte. Dog er der forskel på, hvem der hæfter, og det er ofte ledelsen, der bliver idømt erstatningsansvar, men grundet at ledelsen og ejeren ofte er den samme person ved et iværksætterselskab, så vil denne person blive dømt for begge dele.

Yderligere undersøges branchefordelingen for iværksætterselskaber og de andre relevante virksomhedsformer, hvortil iværksætterselskaber har oprettede knap 60 % indenfor; finansiering og forsikring, handel og transport, samt erhvervsservice. Hele 23 % af alle iværksætterselskaber er oprettet inden for finansiering og forsikring, til sammenligning er det kun 9 % for andre selskabsformer, hvilket kan skyldes, at der er flere i denne branche, der kender til lovgivningen for iværksætterselskaber. Men også at det kan være nemmere at oprette iværksætterselskaber inden for de specifikke brancher, hvilket ikke undersøges i Erhvervsstyrelsens analyse. Yderligere viser analysen, at der en del af de oprettede selskaber inden for finansiering og forsikring, der er holdingselskaber, dette svarer til 21 % af alle oprettede iværksætterselskaber. Hertil begrundes dette med, at flere vælger en koncernopbygning, da det kan give både skattemæssige og forretningsmæssige fordele for selskabet, hvilket er en fornuftig beslutning for et iværksætterselskab, der har muligheden for dette. Men fordi 75 % af de iværksætterselskaber, der er oprettet i perioden 2014-2017, blot har brugt mindre end 1.001 kr. til at oprette deres iværksætterselskaber, vil det ikke være en stor andel af disse, der har valgt dette. Yderligere redegøres det for, hvor mange procent holdingselskaber udgør for hver virksomhedsform, hertil er det som nævnt 21 % for iværksætterselskaber, 22 % for anpartsselskaber og blot 9 % for aktieselskaber. For enkeltmandsvirksomheder er det 0 %, da en sådan virksomhed ikke kan benyttes som holdingselskab. Dette viser, at iværksætterselskaber og anpartsselskaber har næsten samme procentdel, dog svarer procentdelen ved anpartsselskaber til flere selskaber end ved iværksætterselskaber, grundet at iværksætterselskaber har lidt over halvdelen af oprettede anpartsselskaber.

Derudover kan det være svært for iværksætterselskaber at overleve i de mindre byer, og i den forbindelse er overlevelsesraten undersøgt i Erhvervsstyrelsens analyse. Dog kan dette være misvisende i den form, at de iværksætterselskaber, der er oprettet i perioden 2014-2017, er de første af sin slags, og det endnu ikke var undersøgt, hvad der kunne opstå af fejl og mangler. Yderligere benyttes kun de iværksætterselskaber, der er oprettet i 2014, dette kan være for at få et større spænd. Men det kan være misvisende, idet de selskaber der er stiftet i 2015, kan give et helt andet billede af iværksætterselskaberne. Derudover har både anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder eksisteret i en del flere år, og derfor har der være rådgivere, der har kunnet hjælpe disse selskaber og virksomheder på rette vej. I figur 5¹¹⁹ ses det, at iværksætterselskabernes overlevelsesrate for andet leveår er på 94 %, hvilket er godt taget i betragtning, at det er de første selskaber, der er blevet oprettet. Og hvis dette sammenlignes med både anpartsselskaber, aktieselskaber og enkeltmandsvirksomheder, så er iværksætterselskaberne på en tredjeplads, hvor aktieselskaber har en overlevelsesrate på 98 %, anpartsselskaber har på 96 % og enkeltmandsvirksomheder har på 73 %. Her ses det, at iværksætterselskaberne faktisk klarer sig godt andet år, hvilket kan skyldes, at lovgivningen er den samme som for anpartsselskaber, dog er der nogle specifikke krav for iværksætterselskaberne. Og selvom enkeltmandsvirksomhederne kun har en overlevelsesrate på 73 % andet år, kan dette skyldes, at det er sværere for ejeren af en enkeltmandsvirksomhed at starte op og overleve startfasen, end for iværksætterselskaberne, da ejere af en enkeltmandsvirksomheder er alene om dette, og de hæfter personligt, hvor ved iværksætterselskaber kan der være flere ejere, og de hæfter begrænset med det indskud, de har valgt at benytte sig af. Dog har en tidligere undersøgelse i analysen vist, at 80 % af iværksætterselskaberne kun har en ejer, hvilket modsiger, at det kan være grundet en ejer. Derudover viser overlevelsesraten, at aktieselskaber klarer sig betydeligt godt i forhold til de andre virksomhedstyper, efter fjerde leveår er deres overlevelsesrate 90 %, hvilket kan skyldes, at der er større kapital, men samtidig også er en bestyrelse. Derudover er ledelsen ofte mere professionel, end ved et iværksætterselskab. Dertil er det ofte store selskaber som oprettes som aktieselskaber, der benytter denne virksomhedsform. Derimod har iværksætterselskaber en overlevelses rate på blot 65 %, hvilket set i sammenligning med enkeltmandsvirksomheder er godt, da disse virksomheder kun har en overlevelsesrate på 56 %. Igen kan det skyldes den personlige

---

¹¹⁹ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 22

hæftelse for enkeltmandsvirksomheder, og at iværksætterselskaber følger anpartsselskabers lovgivning og derfor har begrænset hæftelse. Dog er der flere aspekter, der gør, at iværksætterselskaber har en bedre overlevelsesrate end enkeltmandsvirksomheder. For i analysen udarbejdet af Erhvervsstyrelsen tages det i betragtning, at iværksætterselskaber ikke har en stor erhvervsaktivitet, hvilket modsiger, at iværksætterselskaberne overlever med så høj en procentdel.

Sammenlignes overlevelsesraten for iværksætterselskaber med den reelle erhvervsaktivitet for samme virksomhedsform, så er der uoverensstemmelser, idet figur 6¹²⁰ viser, at kun 18 % af alle iværksætterselskaber, der blev oprettet i 2014, havde en reel erhvervsaktivitet i 2014. Hvor 24 % af iværksætterselskaberne, der blev oprettet i 2014, havde en reel erhvervsaktivitet i andet leveår. Hvilket giver en stigning i erhvervsaktiviteten for de iværksætterselskaber, der er oprettet i 2014. Dette kan betyde, at flere af selskaberne, først begyndte at få indtægter og udgifter i andet leveår, og brugte deres første leveår på blot at strukturere og udarbejde ideer. Yderligere viser samme tabel, at kun 20 % af de iværksætterselskaber, der blev oprettet i 2015, havde en reel erhvervsaktivitet i første leveår, hvor dette også stiger til 27 % i andet leveår, hvilket er en god udvikling for iværksætterselskaberne. Analysen tilskriver, at grunden til den lave erhvervsaktivitet er det lave kapitalkrav som iværksætterselskaber har, men også at flere benytter deres oprettede iværksætterselskab, som holdingselskab, hvor det ifølge analysen ikke er en erhvervsaktivitet. Dette antages, hvilket er meget objektivt, i det, det faktisk viser sig, at der ikke er mere end knap 9.000 af de 41.788 iværksætterselskaber, der benyttes som holdingselskaber. Og denne tabel viser at erhvervsaktiviteten er meget end de knap 21 %, der udgør holdingselskaber. Så derfor må der være aktivitet i flere af holdingselskaberne, hvilket også giver mening, eftersom et holdingselskab ofte benyttes i forhold til de skattemæssige og forretningsmæssige fordele, det kan give ved at bruge et holdingselskab.

Samtidig viser selv samme tabel, at både anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder heller ikke har 100 % i erhvervsaktivitet, dette skyldes, at ofte er der bundet kapital for iværksætterselskaber og anpartsselskaber, hvilket kan være en ulempe for selskaberne. Og samtidig har nogle selskaber ikke erhvervsaktivitet, fordi de er registeret som

---

¹²⁰ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 23

holdingselskaber, hvor der ofte ikke er erhvervsaktivitet, idet der ikke produceres noget, men det benyttes for at udnytte de skatte- og selskabsrettelige fordele, dette kan have. For anpartsselskaber er det 39 % af de oprettede selskaber, der er oprettet i 2014, der har en reel erhvervsaktivitet i 2014, dog er den på 46 % for andet leveår. Hvilket er bedre end iværksætterselskaber og enkeltmandsvirksomheder, hvor den reelle erhvervsaktivitet for enkeltmandsvirksomheder kun er på 28 % for de virksomheder, der er oprettet i 2014, og der er den reelle erhvervsaktivitet for andet leveår faldet til 27 %, hvilket kan skyldes den personlige hæftelse der er for enkeltmandsvirksomheder, men yderligere også at startfasen er svær at overleve for alle virksomhedsformer. For 2016 er anpartsselskabernes erhvervsaktivitet faldet til 31 %, hvor de 31 % også er erhvervsaktive i andet leve år, og for enkeltmandsvirksomheder er det 30 % for både de oprettede selskaber, men også for andet leveår. Det viser en stabil fremgang for begge virksomhedsformer, dog er anpartsselskaberne faldet, men dette betyder, blot at færre har valgt at bruge selskabet, selvom det er oprettet. Og måske endda benyttes selskabet til andet end bare aktivitet, hertil beskyldes iværksætterselskaberne for at udøve svig, hvilket også kan være tilfældet for anpartsselskaber, men dette bevises eller belyses ikke i analysen.

Derudover kan grunden til, at iværksætterselskaber beskyldes for at blive brugt til misbrug, være, at 75 % af alle oprettede selskaber har stiftet et selskab ved at benytte 1.000 kr. eller mindre, hvilket udviser en mindre professionel tilgang til det at drive virksomhed. Dog kræves det, at et selskab har et forsvarligt beredskab, hvilket beskrives i selskabslovens §§ 116 og 118. Her beskrives det blandt andet, at;

” Direktionen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.”¹²¹.

Hvilket betyder, at det som direktion skal vurderes om den selskabskapital, der er valgt i et iværksætterselskab, er forsvarligt i forhold til om der er tilstrækkelig likviditet i selskabet. Yderligere viser figur 7¹²², at 25 % har benyttet mere end 1.001 kr., dette modsiger dog lidt, at blot 18 % havde erhvervsaktivitet i 2014, dog er der 24 %, der har aktivitet i andet leveår, hvilket svarer bedre til dette. Derudover er det knap 50 %, der faktisk

---

¹²¹ Selskabslovens § 118, stk. 2

¹²² Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 24

benyttede sig af det lave kapitalkrav på blot én krone, hvilket er en stor procentdel. Yderligere viser analysen, at 8 % valgte at forhøje deres selskabskapital, hvilket ikke svarer til mange iværksætterselskaber, og blot 4 % valgte at blive omregistreret til et anpartsselskab, hvilket ifølge analysen svarer til 1.591 iværksætterselskaber. Endvidere viser analysen, at ud over de 1.591 omregistrerede iværksætterselskaber, er der yderligere 97 iværksætterselskaber, hvor det lykkes at have en bunden reserve på mere end 50.000 kr., som var kravet for at blive omregistreret til et anpartsselskab. Dette kan skyldes, at der ikke er helt så mange krav for en mindre virksomhed, hvis et iværksætterselskab f.eks. kan beskrives som et mikroselskab, så tilhører de regnskabsklasse B, men der er flere lempelser i form af færre noter i forhold til regnskabet. Dog er det ligegyldigt om hvilken selskabsform, der er tale om, da der er samme krav for et iværksætterselskab, som for et anpartsselskab, hvis de er underlagt regnskabsklasse B. Men det kan også skyldes den simple grund, at ejerlederen rent faktisk ikke ønsker at blive omregistreret til et anpartsselskab. Og selvom analysen viser, at kun 17 % havde en erhvervsaktivitet i 2016, så beskrives det det, at hvis den reelle erhvervsaktivitet sammenlignes med antallet af omregistreringer, så er andelen af omregistrerede iværksætterselskaber oppe på knap 25 %, hvilket er en langt større andel end blot de 4 %. I forhold til omregistrering gør lovforslaget L 190, det muligt for selskaber at omregistrere, hvis den nødvendige kapital er tilstede i selskabet, hvilket skal ske inden to år ellers bliver selskabet tvangsopløst. Dette kan betyde, at lovforslaget skal presse ejerlederen af iværksætterselskabet til at omregistrere til et anpartsselskab. Hvortil da iværksætterselskabet blev indført, og S.M.B.A. blev afskaffet, var der ikke nogen overgangs periode, hvilket betyder, at der stadig findes S.M.B.A. Dette kan dog hentyde til, at regeringen ønsker en hurtig afslutning i forhold til iværksætterselskaber.

Yderligere undersøger analysen, hvor mange iværksætterselskaber der rent faktisk har overholdt lovgivningen vedrørende indsendelse af årsregnskab og registrering af reelle og legale ejer, men grundet et nyt system der blev indført i 2015. Dette gør, at der i analysen kun er data fra 2016 og 2017, da disse tal ikke kan sammenlignes med tallene fra tidligere år og frem til 2015. Derfor kan det være svært at vurdere om datagrundlaget er tilstrækkeligt, grundet det korte spænd som benyttes i analysen. Men analysen viser, at 90 % af alle iværksætterselskaber i 2016 og 2017 indsendte deres regnskab, hvilket er positivt i forhold til at analysen viser, at kun 17 % har en reel erhvervsaktivitet i 2016.

Dette betyder altså, at langt flere iværksætterselskaber indsender regnskab, selvom de ikke er registreret som aktive ved Erhvervsstyrelsen, hertil kan dette skyldes, at flere af disse selskaber, er holdingselskaber. Disse skal også indsende regnskab, selvom de ikke er registreret som aktive i Erhvervsstyrelsens analyse. Samtidig er de resterende 10 % sendt til tvangsopløsning, hvilket ikke er en betydelig andel i forhold til, at resten har indsendt deres årsregnskab, der er et krav i selskabslovens kapital 9, som beskriver hvad et selskab skal i forhold til regnskab og revision. Derudover er 3 % af anpartsselskaber sendt til tvangsopløsning, hvilket viser, at det ikke blot er iværksætterselskaber, der ikke overholder lovgivningen. Men yderligere har lovgivningen gjort det muligt for de selskaber, der er sendt til tvangsopløsning, at blive genoptaget hvis de opfylder kravene, som de i første omgang har brudt. Her reagerede 6 % af de iværksætterselskaber, der var sendt til tvangsopløsning, og fik muligheden for at genoptage deres selskaber og fortsætte deres aktiviteter jf. selskabslovens §§ 231 og 232. I det at lovforslaget L 190 er blevet vedtaget den 9. april 2019, betyder det, at iværksætterselskaber har to år til at blive omregistreret til et anpartsselskab, hvis dette ønskes. Derudover betyder det, at hvis et selskab ikke opfylder kravene, bliver det sendt til tvangsopløsning, og her gælder de samme regler som tidligere, at hvis de kan få opfyldt kravene, kan de blive genoptaget som selskab. Og her er der blevet tilføjet en ekstra regel i forhold til dette, i lovforslaget L 190 bliver det nu muligt at benytte årsregnskabet fra året før, for at sikre at kapitalen er tilstede. Dog kun hvis der er tale om, at årsregnskabet er mindre end fem måneder gammelt.

Hertil viser analysen yderligere, at grundet manglende registrering af reelle og legale ejere bliver selskabet sendt til tvangsopløsning. Og dette har yderligere gjort, at det er blevet indført år tilbage, at den legale ejer skal registreres for, at et selskab kan blive registreret og yderligere at den reelle ejer skal registreres. Dette har yderligere betydet, at 559 iværksætterselskaber er blevet sendt til tvangsopløsning i perioden 2014-2017, grundet manglende registrering af legale ejere, hvilket i sig selv ikke er en stor andel i forhold til, at der i perioden er oprettet 41.887 iværksætterselskaber. Men denne andel er stadig for stor i forhold til at der blot skal registreres, hvem der er den legale ejer. Samtidig er der i samme periode sendt 242 anpartsselskaber til tvangsopløsning, hvilket er langt færre end det antal iværksætterselskaber, der er sendt til tvangsopløsning, men yderligere er der også flere anpartsselskaber oprettet i den periode, så derfor er det ikke alarmerende. Men når der

blot er tale om en så simpel ting, som at registrere hvem der er den legale ejer, så er antallet stadig for højt. Dog viser undersøgelsen, at 74 % af de 559 iværksætterselskaber, der er sendt til tvangsopløsning, har reageret på dette, og har registreret dette, og derfor blevet genoptaget igen, hvilket er godt taget i betragtning af, at det er en simpel registrering at foretage. Dette betyder altså, at blot 145 iværksætterselskaber er tvangsopløst for ikke at have registreret de legale ejer/ejere.

I Erhvervsstyrelsens analyse beskrives det, at tvangsopløsning af selskaber ofte sker på grund af manglende overholdelse af lovgivning. Og som tidligere nævnt kan det blandt andet være registreringer af legale ejere, men samtidig også manglende indsendelse af årsregnskab der er skyld i tvangsopløsningen. Hvilket i bund og grund virker urealistisk, i forhold til at ejeren eller ejerne af iværksætterselskabet burde vide, at det er obligatorisk at indsende årsregnskabet til Erhvervsstyrelsen. Dette kan yderligere betyde, at der ofte er tale om personer af mindre professionel karakter. Men også den rådgivning, som en del iværksættere ikke gør brug af, eller ikke ved at de rent faktisk har mulighed for at benytte. Men det kan også betyde, at iværksætterselskaber blot er oprettet for at kunne benyttes som et selskab, hvor der reelt set ikke er aktivitet. Og som nævnt tidligere viser analysen også, at der i 2014 reelt set kun var 18 % af iværksætterselskaberne, der havde en reel erhvervsaktivitet, hvilket både modsiger, at det blot er 10 % af iværksætterselskaber ikke har indsendt deres årsregnskab. Det viser samtidig, at det også er netop det, undersøgelsen taler for, at der er iværksætterselskaber, der ikke har nogen erhvervsaktivitet. Dette burde have været sammenlignet og undersøgt i analysen, for netop at se om der er en grund til, at erhvervsaktivitet ikke er højere, eller om det blot skyldes, at der er noget andet, der ligger til grund for dette.

I forhold til opløsningen af et selskab, herunder iværksætterselskaber, undersøger analysen fire muligheder for dette, da disse også er de mest brugte ifølge analysen. Her er der tale om tvangsopløsning, betalingserklæring, konkurs og frivillig likvidation. Dog beskrives en anden mulighed, som dækker over spaltning, fusion og grænseoverskridende hjemstedsflytning. I figur 8¹²³ ses det tydeligt, at tvangsopløsning er den form for opløsning, som omfatter flest iværksætterselskaber. Hele 52 % af de opløste selskaber er

---

¹²³ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 26

tvangsopløst, hvilket svarer til 2.948 selskaber. Dette er mere end dobbelt så mange, som for anpartsselskaber, hvor det blot er 21 %. Det er yderligere kun valgt at sammenligne med anpartsselskaber, hvilket kan være misvisende, da iværksætterselskaber i bund og grund er et anpartsselskab. Her burde der også være sammenlignet med andre virksomhedsformer, som er omfattet af selskabsloven, herunder f.eks. aktieselskaber. Yderligere viser figur 8¹²⁴, at anpartsselskaber har 5.891 opløste selskaber, hvor iværksætterselskaber har 5.638 opløste selskaber, dette er en forskel på 253 selskaber, men set i lyset af, at der er ca. 37.000 anpartsselskaber mere end iværksætterselskaber, bliver procentdelen for opløste iværksætterselskaber højere end for opløste anpartsselskaber. Procenttallet for iværksætterselskaber er 13 %, hvor det er 7 % for anpartsselskaber, samtidig viser tabellen, at anpartsselskaber har en større andel end iværksætterselskaber, i de resterende opløsningsformer i tabellen. Og den næststørste andel for anpartsselskaber er registreret som 'Andet', som betegnes som spaltning, fusion og grænseoverskridende hjemstedsflytning. Denne er på 24 % for anpartsselskaber, hvor det kun er 1 % for iværksætterselskaber. Det betyder, at anpartsselskaber hyppigere bliver spaltet og fusioneret end selskaberne bliver tvangsopløst (21%) og erklæret konkurs (19%).

Derudover viser analysen forskellige undersøgelser i forhold til, hvor mange selskaber der er opløst, hvor mange selskaber der er under opløsning eller som stadigvæk er aktive, men her er tallene misvisende, idet der ikke er tale om de samme tal, som fra andre undersøgelser. Og derfor kan det godt misforstås, i forhold til hvor mange iværksætterselskaber, der reelt er tale om. Dette kan skyldes, at de første undersøgelser har fundet sted med data, som er forældet i forhold til det, der kan være brugt senere i analysen, selvom dette ville være misvisende for analysen. Der er dog ikke tale om store forskelle, men nok til at stille spørgsmål i forhold til analysens data. Yderligere viser figur 9¹²⁵, 82 % af alle iværksætterselskaber har normal status eller er under ophør, hvor blot 26 % af disse er under ophør, svarende til 8.975. Yderligere svarer de resterende til 25.276 iværksætterselskaber, der har normal status. Yderligere er der 14 % under tvangsopløsning, hvor det i foregående figur kun var 13 %, yderligere er det samlede antal steget fra 5.638 til 5.707 selskaber. De resterende iværksætterselskaber er ophørt, svarende til 5 %, hvor 14 % er

---

¹²⁴ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 23

¹²⁵ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 24

ved konkurs, 82 % ved betalingserklæring, 3 % ved frivillig likvidation og 1 % ved `andet`. Denne figur giver et andet billede af iværksætterselskaber, da de 14 % betegnes som tvangsopløsning, og at der ved de ophørte selskaber ikke står beskrevet nogle selskaber værende som tvangsopløst. Yderligere står der i figur 9¹²⁶, at 66 % er tvangsopløst, hvor det kun er 52 % i figur 8¹²⁷, hvilket kan skyldes, at der benyttes to yderligere kategorier i figur 9¹²⁸, `Ubehandlet` og `Genoptagelse`, hvor det er henholdsvis 22% og 17 %. Disse to kategorier kan give misvisende svar, grundet i, at når en sag ikke er behandlet endnu, så er der ikke noget afgørende svar endnu. Og ved genoptagelsessager er iværksætterselskabet blevet genoptaget, og får derfor en anden status, her normal, grundet at de ikke længere er under opløsning.

Hver gang et selskab bliver sendt til tvangsopløsning, opstår der en sag ved Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen. For iværksætterselskaber er der i alt 10.000 sager i 2016 ifølge Erhvervsstyrelsens analyse. Yderligere er det undersøgt, hvor mange udgifter der er benyttet i forbindelse med disse sager. Dette tal er på 2.4 mio. kr. svarende til en gennemsnitlig sagsomkostning på 240 kr. pr. sag, hvilket i sig selv ikke er en stor omkostning pr. sag, men det bliver det, på grund af det høje antal af sager, hvilket ikke stemmer overens med de tal, som figur 8 og 9¹²⁹ oplyser. I begge figurer er der knap 6.000 iværksætterselskaber under tvangsopløsning, hvilket kan betyde, at der er nogle selskaber, der er sendt til tvangsopløsning flere gange. Ydermere beskrives det at, skifteretten har brugt mere end 45 mio. kr. i omkostninger på tvangsopløsninger af selskaber, derudover er antallet af sager steget fra 2014 til 2016, hvor det er oppe på 10.836 sager, hvor den gennemsnitlige omkostning pr. sag er betydelig højere end ved Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen. Den gennemsnitlige omkostning er på 4.196 kr. pr. sag, og i Erhvervsstyrelsens analyse er det estimeret, at ca. 60 % af tvangsopløsningerne er iværksætterselskaber, hvilket betyder, at ca. 28 mio. kr. er benyttet til at tvangsopløse iværksætterselskaber. Mens de resterende 40 % er anpartsselskaber, denne estimering er sket på baggrund af, hvor mange selskaber, der er sendt til tvangsopløsning, det beskrives dog at denne estimering er lavet `groft`, på grund af at aktieselskaber blandt også står for nogle af de

---

¹²⁶ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 27

¹²⁷ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 26

¹²⁸ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 27

¹²⁹ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 26-27

omkostninger, der er forbundet med opløsningerne i perioden 2014-2017. Her konkluderer analysen, at det har været ressourcerelevende for skifteretterne, at iværksætterselskaberne er blevet indført, hvilket er en reel konklusion, men der sammenlignes ikke med anpartsselskaber, og der er ikke taget højde for aktieselskabernes omkostninger i Erhvervsstyrelsens analyse. Hvilket kan skyldes, at aktieselskabernes andel ikke er stor nok til at have en betydning for iværksætterselskabers omkostninger.

I Erhvervsstyrelsens analyse beskrives, at der findes flere kontroller, både manuelle og maskinelle og en af de kontroller, som benyttes er 'Trip, Trap og Træsko'. Denne benyttes for at forebygge skatte- og afgiftsrestancer for selskaber, og foregår i tre niveauer, 'Trip' hvor selskaberne kan blive pålagt at skulle afregne f.eks. deres momsafgifter på månedsbasis, hvilket er en realistisk kontrol, i forhold til at undersøge om selskabet reelt set er aktivt, og ikke misbruger selskabet. Ved næste niveau 'Trap' kan selskabet blive pålagt at skulle stille sikkerhed for nye skatte- og afgiftsrestancer i forhold til at blive registreret hos Skatteforvaltningen. Denne kontrol kan skyldes, at det gør det nemmere for Skatteforvaltningen at beslutte, hvorvidt selskabet kan registreres eller ej. Og samtidig er det vurderet, at de selskaber, der kan blive pålagt denne kontrol, har en risiko for at netop nye skatte- og afgiftsrestancer kan opstå i disse selskaber. Og hvis et selskab ikke stiller denne sikkerhed, skal de gennemgå den kontrol, der forstås ved 'Træsko', nemlig at de ikke bliver registreret ved Skatteforvaltningen og Erhvervsstyrelsen, hvilket sker efter lovgivningen, der er for skatte- og afgiftsrestancer¹³⁰. Yderligere bruges denne kontrol til at forhindre potentiel svig, og for at sikre at de potentielle bagmænd og stråmænd bliver stoppet i tiden. Hvilket er en fornuftig beslutning, grundet at det netop er det, der har givet iværksætterselskaberne et dårligere ry. Denne kontrol kan være med til at give et bedre overblik over, hvor mange selskaber der reelt befinder sig i den situation, at de enten kan blive pålagt at skulle afregne deres afgifter på månedsbasis, men også at de skal stille sikkerhed for deres nye skatte- og afgiftsrestancer og til sidst helt kan blive nægtet registrering. I figur 10¹³¹ vises de sanktioner og nye momsregistreringer fordelt på iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomhed, hvor enkeltmandsvirksomheder også dækker over interessentskaber og andre øvrige virksomhedsformer, dog flest

---

¹³⁰ <https://skat.dk/skat.aspx?oid=2060377>

¹³¹ Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 28

enkeltmandsvirksomheder, fortaget ved hjælp af 'Trip, trap, træsko'. Her ses det, at iværksætterselskaber ikke har nær så mange sanktioner, som henholdsvis anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder har. I 2014 har iværksætterselskaber 115 sanktioner, hvor anpartsselskaber har 421, hvilket kan skyldes, at det er det første år, at iværksætterselskaber har eksisteret. Derudover ses det, at antallet af sanktioner stiger for alle virksomhedsformer, dog falder antallet lidt for anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, hvilket kan skyldes, at der er kommet flere iværksætterselskaber siden 2014. Men samtidig ses det også, at procentandelen af sanktionerede iværksætterselskaber er større end ved de andre virksomhedsformer, grundet at iværksætterselskaber i år 2017 blot har 41.877, hvor enkeltmandsvirksomhed har over 120.000 virksomheder. Hvilket gør, at iværksætterselskaber i bund og grund kan have en større procentandel af sanktioner. Dette kan yderligere også skyldes, at der ikke er oprettet nær så mange iværksætterselskaber som enkeltmandsvirksomheder i perioden 2014-2017. Yderligere ses det i samme figur¹³², hvor mange nye momsregistreringer, der er foretaget i perioden 2014-2017. Her er antallet af momsregistreringer steget ved iværksætterselskaber, men faldet ved enkeltmandsvirksomheder. Dog ses det yderligere, at antallet af momsregistreringer ikke stemmer overens med antallet af nystiftede iværksætterselskaber, hvilket betyder, at der er flere selskaber der ikke er momsregistreret, hvortil dette kan være af forskellige grunde. Men en af de simpleste grunde til at der ikke er flere momsregistreringer, kan være den manglende erhvervsaktivitet, som Erhvervsstyrelsens analyse undersøgte tidligere. Men samtidig kan det også skyldes, at flere af iværksætterselskabernes ejerledere ikke er professionelle operatører, og derfor ikke enten er klar over, at de kan momsregistrere deres selskaber, eller ikke har erhvervsaktivitet og deres selskab der for ikke behøver at blive momsregistreret. Det kan også skyldes manglende rådgivning, eller blot uvidenhed. Dog ses det også at både anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder ikke har et stort antal nye momsregistreringer i forhold til mængden af oprettede selskaber i perioden. Yderligere forklarer Erhvervsstyrelsens analyse, at grunden til det høje antal af sanktioner, blandt andet skyldes at der i 2015 blev lukket for deres automatiske inddrivelsessystem, hvilket ikke kan udelukkes, men dette skulle være undersøgt yderligere i analysen for at kunne bekræfte dette.

---

¹³² Afsnit 3.3 Erhvervsstyrelsens analyse, s. 28

5. Diskussion af lovgivningen

I dette afsnit vil det blive diskuteret, hvad der kunne have været ændret i lovgivningen for at iværksætterselskaber ikke behøvede at blive udfaset, som regeringen har truffet beslutning om. Hertil benyttes data fra Erhvervsstyrelsen analyse og den tidligere lovgivning, samt lovforslag L 190.

Som det kan ses ud fra analysen af Erhvervsstyrelsens analyse, så er der flere mangler i den. Dog har den flere gode aspekter med, og derfor vil den ikke kunne udelukkes helt i forhold til bedømmelsen af afskaffelsen af iværksætterselskaber. Og det er derfor forståeligt, at regeringen har benyttet denne til at udarbejde lovforslag L 190. Derudover virker det forhastet, at vedtagelsen af lovforslaget er sket blot 1,5 måned efter fremsættelsen. Og det udtales også, at grundet en aftale mellem regeringen og DF, så vil der ikke blive lyttet til, hvad der står i de forskellige høringssvar, hvortil der kunne være beskrevet nye aspekter, der kunne have været undersøgt før end en beslutning var taget.

Dermed sagt er det vigtigt at pointere at analysen foretaget af Erhvervsstyrelsen er valid, men at der er plads til forbedring, blandt andet antages og vurderes der en del i analysen, hvortil det bliver en subjektiv holding, der får udtryk. Dette kommenterer Troels Michael Lilja også på i hans høringssvar, hvor han netop beskriver, at;

”Lovforslaget er fremsat på et ufuldstændigt grundlag. Erhvervsstyrelsens rapport bygger på alt for mange antagelser og udokumenterede, subjektive vurderinger”¹³³.

Dette tages der ikke højde for i lovforslag L 190, hvilket kan give grund til bekymring i forhold til om regeringen har taget højde for de vigtigste konsekvenser, både i forhold til fordelene, men også alle ulemperne ved at afskaffe iværksætterselskaber. Og her er et af de vigtigste punkter i Erhvervsstyrelsens analyse skatte- og afgiftsrestancen for iværksætterselskaber, anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder. Disse giver et godt indblik i hvor meget de forskellige selskabsformer skylder til SKAT. Dog bygger noget af regeringens lovforslag på, at iværksætterselskaber har en for stor skatte- og afgiftsrestance, hvilket er korrekt ud fra tallene. Men samtidig viser analysen også, at det ikke er

---

¹³³ Troels Michael Liljas høringssvar

unormalt for selskaber og virksomheder at have en skatte- og afgiftsrestance, men også at det er en lille procentdel af både anpartsselskaber og iværksætterselskaber, der reelt har en stor skatte- og afgiftsrestance. Regeringen henviser i lovforslag L 190 til, at der er opdaget misbrug og svig i forhold til iværksætterselskaberne, men i Erhvervsstyrelsens analyse er det ikke undersøgt, om det er tilfældet, eller hvilken form for svig der er tale om. Dette giver yderligere grund til bekymring, da det netop er vigtigt at få undersøgt, hvorfor iværksætterselskaberne anses for at være et problem, hvor anpartsselskaberne ikke anses for at være det, selvom de har en langt større skatte- og afgiftsrestance. Dette kan skyldes, at anpartsselskaber har et større kapitalkrav end iværksætterselskaber, og derved har nemmere ved at få en større skatte- og afgiftsrestance, hvilket kan ses som en svaghed for det at stifte et anpartsselskab. Yderligere viser Erhvervsstyrelsens analyse, at der er uoverensstemmelser i analysen i forhold til tallene, der bliver oplyst i analysen vedrørende opløsningsformer, hvilket der ikke begrundes for i analysen, men det burde der have været. Derudover bør det nævnes, at perioden i Erhvervsstyrelsens analyse viser den periode, hvor iværksætterselskaber var en mulighed. Her burde der have været undersøgt, hvordan det yderligere så ud, førend det blev muligt at oprette iværksætterselskaber, for netop at se om der er en forskel. Og for at kunne underbygge deres påstand om, at hvis iværksætterselskaberne ikke havde været en mulighed, så var der blot stiftet anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder i stedet.

Samtidig med at der er påstande i Erhvervsstyrelsens analyse, som ikke kan redegøres for, så er der også uoverensstemmelser i tabellerne vedrørende overlevelsesraten og erhvervsaktiviteten. Her ses det som nævnt tidligere, at anpartsselskaber har en bedre overlevelsesrate og erhvervsaktivitet end iværksætterselskaber, hvilket kan skyldes det højere kapitalkrav, der er for anpartsselskaber. Derudover gennemgås det ikke i Erhvervsstyrelsens analyse, om det har en betydning for et selskab i forhold til kapitalkravet. Og om det kan være med til at hjælpe på overlevelsesraten, at et selskab har et højere kapitalkrav. Samtidig burde det også være undersøgt, om hæftelsen har en betydning, idet der ved aktieselskaber er en begrænset hæftelse på 400.000 kr., og ved anpartsselskaber en begrænset hæftelse på 40.000 kr. og ved iværksætterselskaber var der en begrænset hæftelse på blot én krone.

Ydermere bliver der ikke i lovforslag L 190, taget højde for de konsekvenser, det vil få, hvis et iværksætterselskab ikke når kapitalkravet på 40.000 kr. inden de to år er gået. Det bliver endda pointeret i Erhvervsstyrelsens analyse, at det netop er en ressourcekrævende opgave, da der er en del omkostninger for staten at tvangsopløse et selskab. Dette gælder både, hvis det er et iværksætterselskab, men også for anpartsselskaber. Derfor burde regeringen have haft dette i mente, da lovforslaget blev udarbejdet netop for at undgå, at tvangsopløsningerne af iværksætterselskaber får en stor betydning for andre selskaber. Derudover burde det være undersøgt, hvor mange tvangsopløsninger der var for anpartsselskaber og enkeltmandsvirksomheder, førend iværksætterselskaber blev en mulighed. Her ville det have været fornuftigt at Erhvervsstyrelsens analyse havde haft mere data i forhold til tidligere år, så det kunne sammenlignes i forhold til, hvordan det var dengang iværksætterselskaberne ikke var en mulighed og efter iværksætterselskaberne blev en mulighed. Yderligere ville de ekstra data også kunne være benyttet i andre tilfælde, hvilket kunne have givet en mere detaljeret overblik, over hvilken betydning iværksætterselskaberne reelt har haft siden 2014. For selvom Erhvervsstyrelsens analyse beskriver, at iværksætterselskaber har haft en positiv effekt på det danske samfund, så er det ikke yderligere beskrevet eller bevist i analysen, hvilket kan være med til at give et forvrænget billede af virkeligheden.

Derfor er skatte- og afgiftsrestancen et af de vigtigste punkter i forhold til regeringens valg. Og som tidligere nævnt så har anpartsselskaber en meget højere skatte- og afgiftsrestance end iværksætterselskaber, hvilket kan skyldes mange ting. Og dette burde også være undersøgt, som nævnt tidligere, da det ikke ville kunne undgås. Dette ses blandt andet i analysen, da selv enkeltmandsvirksomheder har en skatte- og afgiftsrestance, og det burde derfor være undersøgt i analysen, om der er en grund til at dette ikke kan undgås. Og om der er konsekvenser ved, at et selskab eller virksomhed har en skatte- og afgiftsrestance, og om der er forskel på størrelsen i forhold til om hvordan selskaberne eller virksomhederne klarer sig både i forhold til overlevelseseffekt, men også i forhold til erhvervsaktiviteten der er i de forskellige selskaber og virksomheder. Og i den forbindelse er det derfor også vigtigt, at der bliver redegjort for i analysen, hvem de reelle ejere er i forhold til erhvervsaktiviteten. I analysen bliver det redegjort for, at 80 % af alle iværksætterselskaber er stiftet med blot én stifter, yderligere er 83 % af disse fysiske personer,

men ikke hvor mange af disse iværksætterselskaber, der har én eller flere ejere. Og i forhold til det med at eje et iværksætterselskab, gør Troels Michael Lilja også opmærksom på dette i sit høringssvar, hvortil han nævner, at der kun kan ejes et iværksætterselskab i Luxembourg, og dette burde derfor undersøges yderligere, om flere personer ejer flere iværksætterselskaber, og om det har en betydning for de danske iværksætterselskaber. Så derfor ville det have været relevant, at regeringen havde gennemgået høringssvarene og undersøgt, om der var nogle af høringssvarene, der kunne være relevante i forhold til lovforslaget. Regeringen valgte at ignorere de fleste af høringssvarene, dog blev der tilføjet et punkt efter 1. behandling, hvor det blev muliggjort at benytte årsregnskaber, der er mindre end fem måneder gammelt, til at dokumentere at den nødvendige kapital er til stede, i forhold til at blive omregistreret til et anpartsselskab. Her kunne det være fornuftigt, at der var indhentet erfaring fra andre lande i Erhvervsstyrelsens analyse, for netop at undersøge andre lande og hvordan disse lande forholder sig i forhold til iværksætterselskaber. Samtidigt kunne der være foretaget en undersøgelse, hvor der sammenlignes med andre lands lovgivning i forhold til, om der er nogen forskel på hvordan Danmarks iværksætterselskaber var koblet sammen og hvordan andre lande gør det. Derudover kunne der være iværksat en undersøgelse af, hvorfor andre lande har succes med iværksætterselskaber, når det ikke er lykket for Danmark, når de endda har kopieret det tyske UG, næsten ned til mindste detalje. Dette kommenterer både Troels Michael Lilja og professorerne på i deres høringssvar, hvilket burde have fået regeringen til at regere i forhold til netop at undersøge, om der er noget, der gør, at iværksætterselskaberne ikke kan skabe succes i Danmark, som de kan i andre lande, herunder blandt andet Tyskland og England. Det er derfor forkert at afskaffe iværksætterselskaberne uden at have undersøgt dette først.

Yderligere beskriver Erhvervsstyrelsens analyse, hvordan der er brugt mere end 2.4 mio. kr. på at tvangsopløse selskaber, dog blot med sagsomkostninger på 240 kr. pr. sag ved Erhvervsstyrelsen og Skatteforvaltningen. Men derudover benyttes der mere end 4.000 kr. pr. sag i omkostninger ved skifteretten, hvilket beviser de omkostninger tvangsopløsningerne har for staten. Derudover kommenterer FSR, at der er manglende ressourcer til dette og eftersom regeringen i lovforslaget beskriver, at hvis et iværksætterselskab ikke opfylder kravene for anpartsselskabers kapitalkrav, så bliver iværksætterselskaber tvangsopløst, hvilket vil udløse endnu flere omkostninger. Her burde regeringen have

redegjort for dette i lovforslaget, og hvilke konsekvenser dette ville få for fremtiden og for andre selskaber og virksomheder. Ydermere så beskriver Erhvervsstyrelsens analyse, hvordan flere iværksætterselskaber mangler at indsende årsregnskab eller registrering af selskabets ejer, og derfor ender med at blive tvangsopløst, hvilket også har haft indflydelse på det høje beløb på sagsomkostninger. Det burde være redegjort for af regeringen, hvordan de har tænkt at undgå, at disse sagsomkostninger ikke bliver endnu højere, og at der derfor kan komme til at mangle ressourcer og betalingsmidler.

Nogle af de mangler som flere iværksætterselskaber har, kan skyldes, at flere selskaber generelt ikke får nok rådgivning eller den rette rådgivning i forhold til, om hvad der er obligatorisk, når der drives virksomhed. Den manglende rådgivning kan være et stort problem for nogle selskaber, hvor for andre har det ikke en betydning. Dette bliver ikke nævnt i Erhvervsstyrelsens analyse, og heller ikke i regeringens lovforslag, hvilket kan skyldes, at det kan være svært at redegøre for, men derfor burde det stadig være en del af Erhvervsstyrelsens analyse, da det som sagt kan have en stor betydning for nogle selskaber, om de har fået den rette rådgivning. Ofte ses det, at de personer, der driver et anpartsselskab, har mere erfaring, enten fra tidligere arbejde eller fordi de før har drevet et anpartsselskab. Yderligere viser Erhvervsstyrelsens analyse, at flere af de personer, der oprettede et iværksætterselskab, da det var muligt, var studerende, eller almindelige lønmodtagere, der benyttede iværksætterselskaber, som bibeskæftigelse til deres almindelige arbejde. Her beskrives det også i Erhvervsstyrelsens analyse, at de personer, der oprettede iværksætterselskaber i den pågældende periode, ikke var de personer, som Erhvervsstyrelsens havde regnet med, idet der var en forventning om, at iværksættere ville benytte dette tilbud. Dog beskrives det ikke yderligere, hvor mange af de stiftede iværksætterselskaber der blev brugt som bibeskæftigelse, eller hvor mange der reelt benyttede iværksætterselskaber, som hovedbeskæftigelse, hvilket burde have været en del af Erhvervsstyrelsens analyse, da der flere steder i analysen antages, at iværksætterselskaber primært benyttes til bibeskæftigelse. Og i den forbindelse ville det have været fornuftigt at undersøge, hvor mange af de forskellige typer iværksætterselskaber har fået rådgivning og hvor mange der ikke har. Dette ville være for at se om, det reelt set er som Erhvervsstyrelsens analyse beskriver det korrekt, men også om det har en betydning i forhold til overlevelsesraten, om et iværksætterselskab har benyttet sig af rådgivning eller ej, og samtidig om

det burde have været obligatorisk at benytte sig af rådgivning, når et iværksætterselskab blev stiftet, især hvis det havde påvirket overlevelseshraten for iværksætterselskaber. Derudover burde det også være undersøgt, om det har en betydning om hvilken type selskab, der vælges og om der er benyttet rådgivning i forhold til overlevelseshraten.

I høringsvaret fra universiteterne beskrives det yderligere, hvordan det burde være undersøgt, hvordan succesen med iværksætterselskaber er i andre lande, og indhente deres erfaringer i forhold til det at drive virksomhed, især iværksætterselskaber, men også andre selskabsformer. Her blev det rådet til at lave en sådan undersøgelse, inden der blev truffet en beslutning om afskaffelsen af iværksætterselskaber og nedsættelsen af kapitalkravet for anpartsselskaber. Dette skete dog ikke, og dette begrundes af regeringen med, at de allerede havde indgået en aftale med DF, og derfor ikke vil undersøge yderligere i forhold til at bibeholde iværksætterselskaber. Dette viser, at regeringen allerede havde taget en beslutning i forhold til afskaffelsen af iværksætterselskaber, og derfor virker det ubetydeligt, at over 25 høringsvar er blevet indsendt, og at regeringen overhovedet har sendt lovforslaget til høring. Hvis regeringen havde undersøgt nogle af de relevante høringsvar, ville de måske være kommet frem til en anden løsning end at afskaffe iværksætterselskaberne og samtidig nedsætte anpartsselskabernes kapitalkrav. En ny undersøgelse ville måske have vist noget helt andet, hvilket ikke vil kunne fastsættes førend sådan en undersøgelse/analyse, havde fundet sted. Men denne undersøgelse kunne måske have vist, at regeringen ikke længere ville kunne overholde deres aftale med DF, hvilket ville have betydet, at enten skulle den nye undersøgelse afvises eller prøve at forhandle med DF om en anden aftale, som måske ville kunne opfylde de krav DF ønskede.

En ny undersøgelse ville yderligere kunne give et indblik i, om Troels Michael Lilja ville få ret i forhold til en øget filialdrift i Danmark, eller om det blot er teoretisk. Yderligere ville en ny undersøgelse også kunne vise, hvordan forholdene er, når det kommer til filialer. Dog burde Erhvervsstyrelsens analyse have haft undersøgt, hvor mange filialer der rent faktisk befandt sig i Danmark i perioden 2014-2017, men samtidig også hvor mange af disse filialer, der har udenlandske selskaber, som ejere. Og i så fald hvem disse ejere er, og hvilket land de kommer fra. Dette ville give et bedre indblik i, om der ville kunne ske en øget filialdrift i Danmark, hvis iværksætterselskaberne bliver afskaffet. Dog ville

det være nødvendigt, at den nye undersøgelse har data fra tidligere år, sådan den ville kunne vise om, der er sket en stigning eller et fald i filialdrift, efter at iværksætterselskaberne blev en mulighed i Danmark. Derudover vil en ny undersøgelse måske kunne danne et bedre overblik over iværksætterselskaber, og om det rent faktisk er det bedste at afskaffe denne selskabsform, og sætte kapitalkravet ned for anpartsselskaber.

Samtidig virker det urealistisk, at det vælges og er vedtaget at afskaffe iværksætterselskaber helt, men yderligere også at det er valgt, at der skal være en overgangsperiode på to år, hvor det er muligt for ejeren/ejerne af iværksætterselskabet at blive omregistreret til et anpartsselskab. Når det blev valgt, dengang iværksætterselskaberne blev indsat, at S.M.B.A. blev afskaffet, men at disse selskaber stadig findes fem år efter, at det ikke længere var muligt at stifte disse. Den gang blev det nemlig ikke fremsat, at S.M.B.A. skulle omregistreres til en anden selskabsform, som iværksætterselskaberne er blevet pålagt ved vedtagelsen af lovforslag L 190. Derudover burde det være undersøgt, om det har haft en effekt at afskaffe S.M.B.A. og indsætte iværksætterselskaberne i stedet for. Yderligere burde det være redegjort for, hvorfor det netop er valgt, at iværksætterselskaberne skal omregistreres til anpartsselskaber, mens S.M.B.A. fortsat eksisterer. Det burde også være redegjort for, om der er en special grund til, at dette er valgt, og om der har været en effekt af dette, men yderligere også hvad der ligger til baggrund for, at netop det er valgt, at iværksætterselskaberne skal afskaffes helt, mens S.M.B.A. stadig eksisterer. Ydermere burde det også være forklaret hvilke data, der ligger til grund for, at regeringen valgte at gøre det på denne måde i forhold til afskaffelsen af iværksætterselskaber, men ikke i 2013 hvor det ikke længere var muligt at stifte et S.M.B.A. Samtidig med at undersøge grundene til dette, burde det være redegjort fra regeringens side, om afskaffelsen af S.M.B.A. har haft den ønskede effekt, eller om det var en forhastet beslutning. Her ville det også være nyttigt at redegøre for, hvilke kontroller der efterfølgende er blevet indført. Og om hvilken effekt disse kontroller har haft.

I Erhvervsstyrelsens analyse bliver der redegjort for en kontrol, der bliver benyttet i forbindelse med registreringen af nye selskaber. Denne kontrol, 'Trip, trap, træsko', benyttes for at sikre, at de selskaber, der bliver registreret, ikke opbygger unødvendig skatte- og afgiftsrestance til SKAT. Denne kontrol benyttes til at forebygge, at selskaber, især

iværksætterselskaber, får opbygget en unødvendig skatte- og afgiftsrestance til SKAT, som selskaberne måske i sidste ende ikke er i stand til at betale tilbage. Yderligere kan nogle af de selskaber, der indgår i 'Trip, trap, træsko'-kontrollen, risikere ikke at blive registreret som selskaber, hvis de ikke kan leve op til de krav, som kontrollen kræver. I forhold til kontroller i Erhvervsstyrelsens analyse, bliver der kun redegjort for 'Trip, trap, træsko', hvilket ikke kan være den eneste kontrol, der benyttes til at kontrollere iværksætterselskaber. Derfor burde der i Erhvervsstyrelsens analyse være redegjort for, hvilket andre kontroller der benyttes, ikke nødvendigvis hvad de forskellige kontroller benyttes til, men blot for at vise, at der ikke kun er én kontrol til at sikre, at iværksætterselskaberne ikke misbruges. Og hvis ikke der benyttes flere kontroller, så burde det overvejes, om hvilke kontroller der ville kunne hjælpe Erhvervsstyrelsen med at sikre selskabernes overlevelse, men også i forhold til om der ville kunne have været indført andre kontroller, i stedet for at afskaffe iværksætterselskaberne. Dette ville have været relevant at undersøge, inden lovforslag L 190 blev vedtaget, både for at undersøge om der var en anden mulighed for at bibeholde iværksætterselskaberne, men også for at sikre at det er den bedste mulighed, der er blevet valgt.

6. Konklusion

Ud fra analysen og diskussionen af Erhvervsstyrelsens analyse kan det konkluderes, at der var flere muligheder for, at regeringen havde ændret den danske lovgivning, i stedet for at iværksætterselskaberne var blevet afskaffet. Disse muligheder vedrører blandt andet at undersøge om iværksætterselskabernes høje skatte- og afgiftsrestance reelt er et problem. Men også om rådgivning har en indflydelse. Yderligere kan det også konkluderes, at selvom regeringen valgte at afskaffe iværksætterselskaberne, så burde det være undersøgt yderligere, om det var det helt rigtige valg.

Det kan det også konkluderes, at selve Erhvervsstyrelsens analyse er mangelfuld, og yderligere ikke er dybdegående vedrørende flere af problemstillingerne omkring iværksætterselskaberne. Dog giver den stadig et godt indblik i, hvordan iværksætterselskaberne har klaret sig i perioden 2014-2017, men samtidig er der nogle tabeller, der ikke stemmer overens. Disse har uoverensstemmelser med tallene, hvilket ikke beskrives eller forklares yderligere i Erhvervsstyrelsens analyse. Derudover danner analysen grundlag for regeringens lovforslag L 190, hvilket er begrundet med, at analysen viser, at iværksætterselskaber har en høj skatte- og afgiftsrestance, og at disse selskaber benyttes til misbrug og svindel. Derfor valgt regeringen at fremsætte lovforslag L 190 i februar 2019, samtidig med at lovforslaget blev sendt til høring, hvilket ikke er normal procedure. Her havde udefra stående en mulighed for at indsende deres høringssvar, dog var der en kort frist på blot 2-3 uger. Det ses yderligere i regeringens lovforslag, at der ikke er taget højde for de ulemper afskaffelsen af iværksætterselskaber kan give. Og at der efter 2. behandling ikke var benyttet forslag fra høringssvarene, dog var der tilføjet, at hvis et iværksætterselskabs årsregnskab var mindre end 5 måneder gammelt, ville dette kunne benyttes til at verificere, at den nødvendige kapital for omregistrering er tilstede. Grunden til at regeringen ikke benyttede høringssvarene, begrundes de med, at der var indgået en aftale med DF.

I lovforslaget beskrives det, at iværksætterselskaber har en høj skatte- og afgiftsrestance, hvilket også er korrekt, men hertil viser Erhvervsstyrelsens analyse rent faktisk, at det kun er 1 % af iværksætterselskaberne, der har en høj skatte- og afgiftsrestance. Denne 1 % står for 223 mio. kr. af alle skatte- og afgiftsrestance for iværksætterselskaber, hvilket svarer til 42 % af den samlede skatte- og afgiftsrestance for iværksætterselskaber.

Samtidig viser Erhvervsstyrelsens analyse, at anpartsselskaber har en skatte- og afgiftsrestance, der er langt højere end iværksætterselskaber, på 2.096 mio. kr., hvor iværksætterselskabers skatte- og afgiftsrestance er på 533 mio. kr., og derfor er det ikke logisk, at det ikke er undersøgt om, det måske er umuligt at undgå, at et selskab/virksomhed får opbygget en skatte- og afgiftsrestance. Og når selv et anpartsselskab kan opbygge en skatte- og afgiftsrestance, kan det derfor konkluderes, at det nok ikke kan undgås for selskaber generelt, hvortil det ikke er en valid grund til at afskaffe iværksætterselskaber, som regeringen ellers fremsætter det som. Her burde der være indført en kontrol for at sikre, at f.eks. ét iværksætterselskab ikke har mulighed for at opbygge en for høj restance, uden at stille sikkerhed for, at selskabet har mulighed for at betale skatte- og afgiftsrestance tilbage på sigt.

Yderligere bygger lovforslaget på, at iværksætterselskaber benyttes til misbrug og svindel, men dette beskrives ikke i Erhvervsstyrelsens analyse, hvilket gør, at analysen er mangelfuld. Her burde det være undersøgt, om misbruget og svindlen af iværksætterselskaber kan skyldes det lave kapitalkrav, og om det blot er i de iværksætterselskaber, der har brugt mindre end 5.000 kr. på at stifte et selskab, eller om det er i alle størrelse af kapitalindskud. Hertil burde analysen også have vist, om anpartsselskaber har samme problem, og i så fald om det så faktisk skyldes, at kapitalkravet er højere for anpartsselskaber. Hvis en undersøgelse viste, at kapitalkravet for iværksætterselskaberne er grunden til, at der findes misbrug og svindel, ville kapitalkravet kunne hæves til et højere beløb, som også ville kunne udvise seriøsitet og professionalisme fra ejerens side. Dette kan ske på grund af kapitalens frie bevægelse, hvor et land selv bestemmer kapitalkravet for deres virksomhedsformer, dog er der som nævnt tidligere et kapitalkrav på minimum 25.000 EUR for aktieselskaber¹³⁴, som er fastsat af EU. Ydermere vises der ikke data fra før 2014, hvilket kan være misvisende i forhold til andre virksomhedsformer, eftersom der ikke sammenlignes med data fra før iværksætterselskaberne, blev en mulighed. Her kunne en undersøgelse af tidligere år yderligere have givet et indblik i, hvilken effekt iværksætterselskaber har haft på det danske samfund, og om kapitalkravet har haft en indflydelse på overlevelsesraten for iværksætterselskaber, men også for andre virksomhedsformer.

---

¹³⁴ EU direktiv 2017/1132, Kapital IV, afdeling 1, Artikel 45

Lovforslaget tager yderligere ikke hensyn til de konsekvenser, der kan opstå, hvis et iværksætterselskab ikke opnår kapitalkravet på 40.000 kr., hvilket er et af de vigtigste punkter i forhold til afskaffelsen af iværksætterselskaber. Hvis et iværksætterselskab ikke opnår kapitalkravet for omregistreringen, vil det blive tvangsopløst, hvilket betyder sagsomkostninger for staten, som vil ende med store beløb, da analysen viser, at tvangsopløsninger kan koste helt op til 4.000 kr. pr. sag. Dette vil få en betydning for andre virksomhedsformer end iværksætterselskaber, idet staten vil skulle benytte flere ressourcer til tvangsopløsninger. I denne forbindelse gør FSR – Danske revisorer opmærksom på, at der er mangel på ressourcer til dette, hvilket betyder at for at kunne undgå en 'krise' i forhold til ressourcemangel, ville der skulle ansætte flere medarbejdere til at håndtere tvangsopløsningerne, når overgangsperioden er ved at være overstået. Her burde det være undersøgt, hvordan tvangsopløsninger af andre selskaber så ud, førend iværksætterselskaber blev en mulighed, da mere data vil kunne give et bedre overblik, men også hvilke konsekvenser det vil få fremadrettet i forhold til tvangsopløsninger, når der er mangel på ressourcer til det, og der fortsat ikke vil være en ændring i ressourcerne til tvangsopløsningerne.

Yderligere ville det kunne have gjort en forskel for analysen, hvis det var undersøgt nærmere i forhold til de reelle ejere, og om der er forskel på om en person ejer flere iværksætterselskaber eller om det er et holdingselskab, der gør, og hvem der reelt ejer iværksætterselskabet. Derudover kunne dette være sammenlignet med erhvervsaktiviteten, på grund af at Erhvervsstyrelsens analyse konkludere, at de fleste iværksætterselskaber er holdingselskaber uden erhvervsaktivitet. Dette ville kunne være med til at definere, hvad der skal til for at sikre mere erhvervsaktivitet for iværksætterselskaberne, hvis de ikke benyttes som holdingselskab. Erhvervsstyrelsens analyse viser, at 80 % af iværksætterselskaberne har én stifter, men ikke hvor mange procent der har én eller flere ejere. Her forslår Troels Michael Lilja, at det kunne være valgt at gøre som i Luxembourg, hvor der blot kan ejes ét iværksætterselskab, samt at ejeren skal være en fysisk person, hvortil det ikke ville være muligt for holdingselskaber at være et iværksætterselskab. Yderligere kunne det også vælges, at der kun kan stiftes ét eller eks antal iværksætterselskaber, for at undgå at en person stifter flere selskaber. Derfor burde regeringen have gennemgået flere høringsvar og benyttet dem til at give en bedre mulighed for iværksætterselskaberne

end afskaffelsen. Et af høringssvarene, fra universiteterne, beskriver, at der er givet regeringen en grund til at indhente erfaring fra udlandet, hvor der er succes med iværksætterselskaber. Det burde derfor være undersøgt, hvorfor Tysklands UG'er klarer sig så godt, når det ikke lykkes for Danmark, som næsten har kopieret det tyske UG til punkt og prikke, og om det har en betydning for det tyske samfund, at UG klarer sig betydeligt bedre end iværksætterselskaber i Danmark. Samtidig burde der være lavet en undersøgelse om dette, inden der var taget en beslutning fra regeringens side, for at give et bedre indblik i, om regeringen blot kunne foretage nogle ændringer vedrørende iværksætterselskaberne, end at afskaffe dem helt.

Yderligere viser Erhvervsstyrelsens analyse, at nogle iværksætterselskaber ikke får indsendt deres årsregnskab, selvom det er et lovkrav, hvilket gør, at de kan ende med at blive tvangsopløst, derudover registreres der heller ikke den reelle ejer ved flere selskaber, hvilket også er lovkrav. Det står allerede beskrevet i årsregnskabsloven¹³⁵, at ledelsen får en tilsendt et brev om at indsende årsregnskabet hurtigst muligt. Yderligere pålægges hvert medlem af ledelsen en afgift, hvis fristen for indsendelsen overskrides¹³⁶. Her kunne det være ændret i lovgivningen, at selve iværksætterselskabet ville få en afgift, hvis de ikke får indsendt årsregnskab, eller har registreret den reelle ejer, og herefter hvis afgiften ikke betales, kan Erhvervsstyrelsen sende en anmodning til skifteretten om at iværksætterselskaber bliver tvangsopløsning. Ydermere burde det være undersøgt, hvorfor det ikke lykkes for disse selskaber at få indsendt f.eks. årsregnskab, og om det skyldes manglende rådgivning eller uvidenhed. I så fald vil der kunne indføres obligatorisk rådgivning for iværksætterselskaber og derudover burde det være undersøgt om rådgivning har en effekt på overlevelsrate.

Samtidig burde der være en forklaring på, hvorfor der er en overgangsperiode på to år for iværksætterselskaber, når der ikke var en overgangsperiode for S.M.B.A., og hvilken betydning denne overgangsperiode vil få for iværksætterselskaberne. Da S.M.B.A. blev afskaffet var der ikke stiftet lige så mange selskaber, som der er ved iværksætterselskaber. Samtidig blev det begrundet, at de fleste S.M.B.A. ofte går konkurs eller bliver

---

¹³⁵ Jf. årsregnskabslovens § 150

¹³⁶ Jf. årsregnskabslovens § 151

tvangsopløst, i forhold til anpartsselskaber. Dog kunne S.M.B.A. omdannes til A.M.B.A., som kan omdannes til aktieselskab, hvortil iværksætterselskaberne har mulighed for at omregistreres til et anpartsselskab. Derfor virker det urealistisk, at iværksætterselskaberne har en overgangsperiode, når S.M.B.A. ikke havde det, da de blev afskaffet tilbage i 2013.

Det kan derfor konkluderes, at iværksætterselskaberne ikke havde behøvet at blive afskaffet, og at der skulle have været indført flere kontroller i den danske lovning, som ville kunne styrke de svagheder, som regeringen mener, iværksætterselskaber har påtaget sig. Disse kontroller ville kunne have sikret, at iværksætterselskaberne klarede sig bedre, og kunne samtidig også have givet anpartsselskaberne mulighed for at nedbringe deres skatte- og afgiftsrestance, idet der ville kunne bruges samme kontrol for anpartsselskaberne, som ved iværksætterselskaberne. Samtidig ville der skulle indføres ændringer i forhold til årsregnskaber og registreringen af reelle ejere, men også indføres obligatorisk revisorpligt, for at sikre at iværksætterselskaberne overholder lovgivningen, og får den bedste mulige rådgivning i forhold til iværksætterselskaber.

7. Litteraturliste

Erhvervsstyrelsen: *Analyse af iværksætterselskaber*, 17.09.2018. Internetadresse: <https://erhvervsstyrelsen.dk/ny-analyse-af-ivaerksaetterselskaber>

EU direktiv 2017/1132: *Visse aspekter af selskabsretten*, 2017. Internetadresse: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017L1132&from=EN>

Folketinget: *Beslutningsforslag nr. B 24*, 2018. Internetadresse: https://www.ft.dk/samling/20181/beslutningsforslag/B24/som_fremsat.htm

Folketinget: *Høringsnotat ad L152*, 2013. Internetadresse: <https://www.ft.dk/samling/20121/lovforslag/L152/bilag/1/1220339/index.htm>

Folketinget: *Lovforslag L 152*, 2013. Internetadresse: https://www.ft.dk/ripdf/samling/20121/lovforslag/1152/20121_1152_som_fremsat.pdf

Folketinget: *Lovforslag L 190*, 2019. Internetadresse: https://www.ft.dk/samling/20181/lovforslag/L190/som_fremsat.htm

Hansen, Jesper Lau: *Iværksætterens juridiske udfordringer*, 2 udg. Jurist- og økonomiforbundets forlag, 2017.

Hansen, Lone L. og Werlauff, Erik: *Den juridiske metode – en introduktion*, 2. udg. Jurist- og økonomiforbundets forlag, 2016.

Lilja, Troels Michael: *Iværksætterselskaber*, 1 udg. Karnov Group Denmark A/S, 2015.

Regeringen: *Lovgivning – folketingsåret 2018/2019*

Sjølie, Marie Louise: *”En-krones-selskaber skylder Skat en halv milliard”* - www.dr.dk, 24.11.17. Internetadresse: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/en-krones-selskaber-skylder-skat-en-halv-milliard>

Werlauff, Erik: *Selskabsret*, 10. udg. Werlauff Publishing A/S, 2016.

Werlauff, Erik: *Valg af virksomhedsform*, 1. udg. Werlauff Publishing A/S, 2015.

8. Bilag – Høringssvar

AU BSS, AAU, KU og CBS LAW's høringssvar

FSR – Danske revisors høringssvar

Troels Michael Liljas høringssvar